



Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

60. aastakäik

16. oktoober 2017

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2017/C 347/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2017/C 347/02	Kohtuasi C-325/17: Windrush Aka LLP 31. mail 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 22. märtsi 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-336/15: Windrush Aka LLP versus EUIPO . . .	2
2017/C 347/03	Kohtuasi C-340/17 P: Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc-i 7. juunil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 29. märtsi 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-638/15: Alcohol Countermeasure Systems (International) versus EUIPO	3
2017/C 347/04	Kohtuasi C-373/17 P: Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Star Agro Analyse und Handels GmbH ja Agria Beteiligungsgesellschaft mbH 20. juunil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu 16. mai 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-480/15: Agria Polska jt versus komisjon . . .	4
2017/C 347/05	Kohtuasi C-395/17: 30. juunil 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Madalmaade Kuningriik	5
2017/C 347/06	Kohtuasi C-396/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Austria) 3. juulil 2017 – Martin Leitner versus Landespolizeidirektion Tirol	6

2017/C 347/07	Kohtuasi C-418/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Nürnberg (Saksamaa) 10. juulil 2017 – Andreas Fabri, Elisabeth Mathes <i>versus</i> Sun Express Deutschland GmbH	7
2017/C 347/08	Kohtuasi C-425/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Saksamaa) 14. juulil 2017 – Günter Hermann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG <i>versus</i> Stadt Kempten	8
2017/C 347/09	Kohtuasi C-430/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 17. juulil 2017 – Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG <i>versus</i> Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV	9
2017/C 347/10	Kohtuasi C-438/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 20. juulil 2017 – Saksamaa Liitvabariik <i>versus</i> Taus Magamadov	9
2017/C 347/11	Kohtuasi C-439/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Hamburg (Saksamaa) 20. juulil 2017 – British American Tobacco (Germany) GmbH <i>versus</i> Freie und Hansestadt Hamburg	10
2017/C 347/12	Kohtuasi C-445/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Commissione Tributaria Regionale del Lazio (Itaalia) 24. juulil 2017 – Agenzia delle Dogane e dei Monopoli <i>versus</i> Pilato SpA	11
2017/C 347/13	Kohtuasi C-452/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de commerce de Liège (Belgia) 27. juulil 2017 – Zako SPRL <i>versus</i> Sanidel SA	11
2017/C 347/14	Kohtuasi C-457/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 31. juulil 2017 – Heiko Jonny Maniero <i>versus</i> Studienstiftung des deutschen Volkes eV	12
2017/C 347/15	Kohtuasi C-459/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 31. juulil 2017 – SGI <i>versus</i> Ministre de l'Action et des Comptes Publics	12
2017/C 347/16	Kohtuasi C-460/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 31. juulil 2017 – Valériane SNC <i>versus</i> Ministre de l'Action et des Comptes Publics	13
2017/C 347/17	Kohtuasi C-462/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Hamburg (Saksamaa) 1. augustil 2017 – Tänzer & Trasper GmbH <i>versus</i> Altenweddingen Geflügelhof Kommanditgesellschaft	14
2017/C 347/18	Kohtuasi C-466/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Trento (Itaalia) 3. augustil 2017 – Chiara Motter <i>versus</i> Provincia autonoma di Trento	14
2017/C 347/19	Kohtuasi C-472/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Giudice di pace di L'Aquila (Itaalia) 7. augustil 2017 – Gabriele Di Girolamo <i>versus</i> Ministero della Giustizia	15
2017/C 347/20	Kohtuasi C-475/17: Eelotsusetaotlus, mille esitas Riigikohus (Eesti) 8. augustil 2017 – AS Viking Motors, OÜ TKM Beauty Eesti, AS TKM King, Kaubamaja AS, Selver AS <i>versus</i> Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet	16
2017/C 347/21	Kohtuasi C-476/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 4. augustil 2017 – Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas <i>versus</i> Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben	16
2017/C 347/22	Kohtuasi C-478/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Cluj (Rumeenia) 9. augustil 2017 – IQ <i>versus</i> JP	17
2017/C 347/23	Kohtuasi C-483/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Court of Appeal (Iirimaa) 9. augustil 2017 – Neculai Tarola <i>versus</i> Minister for Social Protection	18

2017/C 347/24	Kohtuasi C-491/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court of the United Kingdom (Ühendkuningriik) 14. augustil 2017 – Hoteles Piñero Canarias, S.L. <i>versus</i> Keefe (keda esindab Eyton)	18
2017/C 347/25	Kohtuasi C-496/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Düsseldorf (Saksamaa) 17. augustil 2017 – Deutsche Post AG <i>versus</i> Hauptzollamt Köln	19
2017/C 347/26	Kohtuasi C-497/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour administrative d'appel de Versailles (Prantsusmaa) 10. juulil 2017 – Oeuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA) <i>versus</i> Ministre de l'agriculture et de l'alimentation, Premier ministre, Bionoor, Ecocert France, Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)	20
2017/C 347/27	Kohtuasi C-502/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vestre Landsret (Taani) 18. augustil 2017 – C&D Foods Acquisition ApS <i>versus</i> Skatteministeriet	20
2017/C 347/28	Kohtuasi C-503/17: 21. augustil 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik	21
2017/C 347/29	Kohtuasi C-504/17: 21. augustil 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Iirimaa	22
2017/C 347/30	Kohtuasi C-507/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 21. augustil 2017 – Google Inc. <i>versus</i> Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)	22
2017/C 347/31	Kohtuasi C-514/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Liège (Belgia) 23. augustil 2017 – Ministère public <i>versus</i> Marin-Simion Sut	23
2017/C 347/32	Kohtuasi C-526/17: 4. septembril 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Itaalia Vabariik	24
Üldkohus		
2017/C 347/33	Kohtuasi T-347/14 INTP: Üldkohtu 19. juuli 2017. aasta määrus – Yanukovych <i>versus</i> nõukogu (Menetlus — Kohtumääruse tõlgendamine)	25
2017/C 347/34	Kohtuasi T-440/17: 4. juulil 2017 esitatud hagi – Arca Capital Bohemia <i>versus</i> komisjon	25
2017/C 347/35	Kohtuasi T-441/17: 4. juulil 2017 esitatud hagi – Arca Capital Bohemia <i>versus</i> komisjon	26
2017/C 347/36	Kohtuasi T-447/17: 18. juulil 2017 esitatud hagi – Bowles <i>versus</i> keskpank	27
2017/C 347/37	Kohtuasi T-452/17: 20. juulil 2017 esitatud hagi – TL <i>versus</i> Euroopa Andmekaitseinspektor	28
2017/C 347/38	Kohtuasi T-453/17: 20. juulil 2017 esitatud hagi – TV <i>versus</i> nõukogu	29
2017/C 347/39	Kohtuasi T-458/17: 21. juulil 2017 esitatud hagi – Shindler jt <i>versus</i> nõukogu	30
2017/C 347/40	Kohtuasi T-461/17: 25. juulil 2017 esitatud hagi – TN <i>versus</i> ENISA	31
2017/C 347/41	Kohtuasi T-462/17: 25. juulil 2017 esitatud hagi – TO <i>versus</i> EEA	32
2017/C 347/42	Kohtuasi T-467/17: 26. juulil 2017 esitatud hagi – Barata <i>versus</i> parlament	33
2017/C 347/43	Kohtuasi T-477/17: 31. juulil 2017 esitatud hagi – Haswani <i>versus</i> nõukogu	34
2017/C 347/44	Kohtuasi T-479/17: 2. augustil 2017 esitatud hagi – PO <i>versus</i> Euroopa välisteenistus	35
2017/C 347/45	Kohtuasi T-502/17: 7. augustil 2017 esitatud hagi – SFP Asset Management jt <i>versus</i> Ühtne Kriisilahendusnõukogu	36
2017/C 347/46	Kohtuasi T-503/17: 4. augustil 2017 esitatud hagi – Ruiz Sacristán ja Arias Mosquera <i>versus</i> komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu	36

2017/C 347/47	Kohtuasi T-504/17: 4. augustil 2017 esitatud hagi – Estévez Puerto jt <i>versus</i> komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu	37
2017/C 347/48	Kohtuasi T-505/17: 4. augustil 2017 esitatud hagi – Inverni jt <i>versus</i> komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu	37
2017/C 347/49	Kohtuasi T-506/17: 8. augustil 2017 esitatud hagi – Makhlouf <i>versus</i> nõukogu	38
2017/C 347/50	Kohtuasi T-507/17: 4. augustil 2017 esitatud hagi – Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa <i>versus</i> komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu	39
2017/C 347/51	Kohtuasi T-508/17: 4. augustil 2017 esitatud hagi – Financiere Tesalia jt <i>versus</i> komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu	39
2017/C 347/52	Kohtuasi T-509/17: 7. augustil 2017 esitatud hagi – Cartera de Inversiones Melca jt <i>versus</i> komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu	40
2017/C 347/53	Kohtuasi T-537/17: 11. augustil 2017 esitatud hagi – De Loecker <i>versus</i> SEAE	40
2017/C 347/54	Kohtuasi T-548/17: 16. augustil 2017 esitatud hagi – VF International <i>versus</i> EUIPO – Virmani (ANOKHI)	41
2017/C 347/55	Kohtuasi T-549/17: 14. augustil 2017 esitatud hagi – Duym <i>versus</i> nõukogu	42
2017/C 347/56	Kohtuasi T-556/17: 17. augustil 2017 esitatud hagi – Staropilsen <i>versus</i> EUIPO – Pivovary Staropramen (STAROPILSEN; STAROPLZEN)	43
2017/C 347/57	Kohtuasi T-559/17: 9. augustil 2017 esitatud hagi – Abdulkarim <i>versus</i> nõukogu	43
2017/C 347/58	Kohtuasi T-561/17: 15. augustil 2017 esitatud hagi – L-Shop-Team GmbH <i>versus</i> EUIPO (bags2GO)	44
2017/C 347/59	Kohtuasi T-565/17: 18. augustil 2017 esitatud hagi – CheapFlights International <i>versus</i> EUIPO – Momondo Group (Cheapflights)	45
2017/C 347/60	Kohtuasi T-567/17: 21. augustil 2017 esitatud hagi – Disney Enterprises <i>versus</i> EUIPO – Di Molfetta (DISNEY FROZEN)	46
2017/C 347/61	Kohtuasi T-577/17: 25. augustil 2017 esitatud hagi – thyssenkrupp Electrical Steel ja thyssenkrupp Electrical Steel Ugo <i>versus</i> komisjon	46
2017/C 347/62	Kohtuasi T-579/17: 28. augustil 2017 esitatud hagi – Wall Street Systems UK <i>versus</i> EKP	47
2017/C 347/63	Kohtuasi T-587/17: 28. augustil 2017 esitatud hagi – Unigroup <i>versus</i> EUIPO – Pronova Laboratories (nailicin)	48

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas**(2017/C 347/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 338, 9.10.2017

Eelmised väljaanded

ELT C 330, 2.10.2017

ELT C 318, 25.9.2017

ELT C 309, 18.9.2017

ELT C 300, 11.9.2017

ELT C 293, 4.9.2017

ELT C 283, 28.8.2017

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Windrush Aka LLP 31. mail 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 22. märtsi 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-336/15: Windrush Aka LLP versus EUIPO

(Kohtuasi C-325/17)

(2017/C 347/02)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Windrush Aka LLP (esindajad: *Solicitor* S. Britton, S. Malynicz QC, *solicitor* S. Tregear)

Teised menetlusosalised: Euroopa Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Jerry Dammers

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu 22. märtsi 2017. aasta otsus kohtuasjas T-336/15;
- mõista apellandi kohtukulud välja EUIPO-lt ja Jerry Dammers'ilt (liidu kaubamärgi omanik) ning jätta nende kohtukulud nende endi kanda.

Väited ja peamised argumendid

- 1) Esiteks moonutas Üldkohus tõendeid ja hindas vääralt fakte ning tema otsuses sisaldub subjektiivne ebatäpsus seoses talle esitatud dokumentide põhjal antud hinnangutega.
- 2) Teiseks rikkus Üldkohus Üldkohtu 4. märtsi 2015. aasta kodukorra (ELT 2015, L 105, lk 1) artiklit 113, sest ta keeldus kohtuistungit pidamast, arvestades, et liidu kaubamärgi omanik oli loobunud olulisest osast oma väidetavatest tõenditest vaidlustatud liidu kaubamärgi kasutamise kohta pärast istungit.
- 3) Kolmandaks tuvastas Üldkohus vääralt, et apellant esitas uue väite alles kohtuistungil.
- 4) Neljandaks ei hinnanud Üldkohus nimekasutusõiguse üleandmise õiguslikke tagajärgi, st see üleandmine ei luba edaspidi selle õiguse üleandjale (liidu kaubamärgi omanikule) anda nõusolekut nime kasutamiseks või sellest keelduda (st vaidlustatud liidu kaubamärk), mis tähendab, et liidu õigus ei näe ette üleandmise kuupäevast hilisemat nõusolekut.

**Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc-i 7. juunil 2017 esitatud apellatsioonkaebus
Üldkohtu (esimene koda) 29. märtsi 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-638/15: Alcohol
Countermeasure Systems (International) versus EUIPO**

(Kohtuasi C-340/17 P)

(2017/C 347/03)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. (esindajad: advokaadid E. Baud ja P. Marchiset)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- eelotsusena ja olukorras, kus puudub EUIPO kirjalik nõusolek peatada kohtuotsuse täitmine, peatada kohtuotsuse täitmine;
- tühistada kohtuotsus käesolevas kaebuses nimetatud põhjendustel [...];
- tühistada EUIPO esimese apellatsioonikoja 11. augusti 2015. aasta otsus R 1323/2014-1;
- teise võimalusena tühistada kohtuotsus ja peatada menetlus kuni Brexiti protseduuri lõppemiseni või kõige varem 31. maini 2019, mis vastab asutamislepingu artiklis 50 kehtestatud tähtpäevale;
- jätta Lion Laboratoriese ja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja ACSi kohtukulud, mis on seotud menetlusega esimeses kohtuastmes kohtuasjas T-638/15 ja apellatsioonimenetlusega.

Väited ja peamised argumendid

1. Esimese väite kohaselt on kohtuotsuse punktis 86 moonutatud avaldusi, mida ACS hagivalduses tegi, kuivõrd selles punktis on märgitud, et 64 seadet müüdi „asjaomastel ajavahemikel“, samas kui selline (mittevaidlustatud) arv puudutas üksnes esimest ajavahemikku (5. oktoober 2007 kuni 4. oktoober 2009).
2. Teise väite kohaselt on samuti moonutatud Lion Laboratoriese esindaja poolt 21. märtsil 2013 EUIPO-le saadetud kirja ning rikutud määrust nr 207/2009 (¹), eelkõige selle artikli 57 lõiget 2 ja määrust nr 2868/95 (²) (artikli 22 lõige 2 ja artikli 40 lõige 5). Selles kirjas ei ole märgitud varasema kaubamärgi numbrit (Ühendkuningriigi kaubamärk nr 2040518), vaid selles esinevad kaks viidet Ühendkuningriigi kaubamärgile nr 2371210, mis annab mõista, et Lion Laboratories i) ei täitnud oma tõendamiskohustust, tõendades, et Ühendkuningriigi kaubamärgi nr 2040518 või vastulause aluseks olevat kaubamärki on kasutatud, ja/või ii) asendas kaubamärgi, millel menetlus põhines.
3. Kolmas väide puudutab seda, kuidas Üldkohus i) rikkus mõistet „tegelik kasutamine“, mis on sätestatud määruses nr 207/2009 ja mida on tõlgendatud 11. märtsi 2003. aasta kohtuotsuses Ansul (C-40/01, EU:C:2003:145) ja ii) kohaldas väär meetoodikat. Üldkohus ei piirdunud analüüsis esimese ajavahemikuga ning ei võtnud arvesse plaanitavaid müügitulemusi, milles lepiti kokku ainulitsentsi lepingus. Peale selle ja arvestades väga vähest ja ajaliselt piiratud kvantitatiivset kasutust esimesel ajavahemikul, ei tuvastatud tegelikku kasutust mitme teguri alusel, mida Üldkohus ei analüüsinud (nagu i) poolte plaanitavad müügitulemused, milles lepiti kokku ainulitsentsi lepingus, ii) turu iseloom (30 miljoni kliendi hõlmamine), iii) kaupade olemus (sh väljahingatavas õhus etanoolisisaldust mõõtvad alkomeetrid) ja iv) Ühendkuningriigi 2004. aastal registreeritud kaubamärk nr 2371210). Üldkohus pööras ebaproportsionaalselt tähelepanu teatavatele dokumentidele, sh tõenditele, mis puudutavad teenuseid, samas kui vastulause tugineti varasemale kaubamärgile üksnes seoses klassi 9 kuuluvate kaupadega.

4. Neljandas väites analüüsitakse seda, kuidas Üldkohus rikkus mõistet „tegelik kasutamine“ ka seeläbi, et ta kohaldas mittenõuetekohast standardit selle kindlaks tegemiseks, kas varasemat kaubamärki kasutati kaubamärgina. Peale selle ei saa 11. septembri 2007. aasta kohtuotsust Céline (C-17/06, EU:C:2007:497) üle kanda, kui i) kaupadele on kantud muid kaubamärke, ii) neil kaupadel on muud nimetused, ja iii) mõned tarbijad tajuvad kaubamärki üldnimetusena. Need asjaolud välistavad selle, et tarbija loob seose ühelt poolt varasema kaubamärgi ja teiselt poolt tähise vahel, mida kasutatakse üldnimetuse või ärinimena.
5. Viiendas väites tõstatatakse avaliku korra põhjus: varasem Ühendkuningriigi kaubamärk ei luba ELi kaubamärgi tühistamist Brexiti protseduuri ja ELi asutamislepingu artikli 50 alusel Ühendkuningriigi poolt esitatud teate valguses. Sellise tühistamise lubamine suurendaks kulusid ja looks mittevajaliku ja ebaproportsionaalse takistuse kaubamärgi ühtsele kaitsele, samas kui maksimaalselt kahe aasta pärast ei ole Ühendkuningriik enam ELi ühtse kaubamärgisüsteemi osa. Üldkohus rikkus seetõttu territoriaalsuse põhimõtet, mida on tunnustatud 1883. aasta Pariisi konventsioonis ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 17.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1).

⁽²⁾ Komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1995, L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189).

Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Star Agro Analyse und Handels GmbH ja Agria Beteiligungsgesellschaft mbH 20. juunil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu 16. mai 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-480/15: Agria Polska jt versus komisjon

(Kohtuasi C-373/17 P)

(2017/C 347/04)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Apellandid: Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Star Agro Analyse und Handels GmbH ja Agria Beteiligungsgesellschaft mbH (esindajad: advokaadid P. Graczyk ja W. Rocławski)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 16. mai 2017. aasta otsus kohtuasjas T-480/15,
- teha kohtuasjas lõplik otsus, st tühistada komisjoni otsus,
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse esimese väite kohaselt on rikutud ETL artikleid 101 ja 102 koostoimes ELL artikli 17 lõike 1 teise lause ning komisjoni määruse (EÜ) nr 773/2004 artikli 7 lõike 2 ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 7 lõigete 1 ja 2, kuna Üldkohus on jätnud tähelepanuta komisjoni ilmse vea, mille viimane tegi ETL artiklite 101 või 102 rikkumise tõenäosuse, uurimise algatamisel liidu huvi olemasolu ja nõutavate tõendite ulatuse hindamisel.

Selle väitega toovad apellandid muu hulgas esile Üldkohtu järgmised vead: i) seisukoht, et apellantide konkurentide tegevuse (kaebused liikmesriigi ametiasutustele) samaaegsus põhines eranditult nende konkurentide esitatud selgitustel; ii) arvesse ei ole võetud asjaolu, et apellantide puhul on tühistatud enamik nendest haldusotsustest ja sanktsioonidest, mille töid kaasa konkurentide kaebused; iii) tähelepanuta on jäetud asjaolu, et kaebused olid osaliselt esitatud valedele asutustele, ning Üldkohus piirdus vaid tuvastamisega, et arvestades ohtu kahjustada konkurentide mainet või negatiivset mõju turustatud toodete algselle olukorrale võib pädevate asutuste teavitamine olla õiguspärane; iv) Üldkohtu nõustumine komisjoni seisukohaga, et uurimise alustamiseks puudus piisav liidu huvi, kuigi apellantide hagiavalduses nimetatud tegevused hõlmasid paljude liikmesriikide territooriumi ja paljudel turgudel tegutsevaid ettevõtjaid; ebaõigesti on eeldatud, et apellantide poolt kaebuse esitamine liikmesriigi konkurentsiametile tähendas, et see amet oli ainupädev; v) arvesse ei ole võetud asjaolu, et nõutavate tõendite ulatus ja vajadus kasutada märkimisväärse suurusega vahendeid kinnitasid komisjoni pädevust; vi) Üldkohus leidis, et kohtuasjas ei esine nn menetluse kuritarvitamise tingimusi.

Apellatsioonkaebuse teises väites leitakse, et rikutud on liidu õiguse kasulikkude mõju (*effet utile*) ning seda põhimõtet on valesti tõlgendatud, arvestades ELTL artiklite 101 ja 102 praktilist kohaldamist koostoimes ELTL artikliga 105 ja ELL artikli 17 lõikega 1, kuna Üldkohus on i) jätnud tähelepanuta komisjoni rolli liidu konkurentsioiguse kaitse süsteemis ning leidnud, et komisjonil puudub kohustus kontrollida, kas liikmesriigi ametivõimudel olid kohased vahendid määrusest nr 1/2003 tulenevate kohustuste täitmiseks; ii) jätnud tähelepanuta apellantide seisukohad, mille kohaselt puuduvad üksikisikul liikmesriigi kohtus tõhusad õiguskaitsevahendid konkurentsieeskirjadele tuginemiseks, sest Poola õiguses puudub vastav menetlus ning Poola õiguse kohased menetlustähtajad on juba möödunud; iii) tuvastanud, et apellandid ei ole tõendanud, et Poola konkurentsiamet (konkurentsi- ja tarbijakaitseameti president) ei kavatsenud rikkumisi menetleda ja karistusi määrata, isegi kui puudus vaidlus, et konkurentsi- ja tarbijakaitseameti president keeldus alustamast menetlust põhjusel, et toona kehtinud menetlustähtajad olid möödunud.

Apellatsioonkaebuse kolmandas väites leitakse, et rikutud on õigust tõhusale õiguskaitsevahendile (Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikkel 13), õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele (põhiõiguste harta artikkel 47) ning õigust heale haldusele (põhiõiguste harta artikli 41 lõige 1), kuna Üldkohus i) jättis muutmata komisjoni otsuse, millega Üldkohus jättis rahuldamata apellantide hagiavalduse, ilma et ta oleks kontrollinud rikkumiste olemasolu, ilma et liikmesriigi konkurentsiamet oleks eelnevalt formaalsete nõuete alusel keeldunud menetluse alustamisest ning ilma et esinenud oleks tegelik võimalus üksikisiku poolt esitada kahju hüvitamise nõudeid; ii) on ebaõigesti leidnud, et rikutud ei ole tõhusa õiguskaitse põhimõtet, sest apellantidel oli väidetavalt võimalus vaidlustada komisjoni otsus, millega jäeti kaebus rahuldamata; iii) on jätnud tähelepanuta, et õigus tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele ning õigus heale haldusele hõlmab ka õigust saada otsus mõistliku aja jooksul, mida ei ole käesoleval juhul järgitud, kuna komisjon tegi otsuse, millega ta keeldus menetluse alustamisest, alles neli ja pool aastat pärast apellantide poolt kaebuse esitamist.

30. juunil 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Madalmaade Kuningriik

(Kohtuasi C-395/17)

(2017/C 347/05)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: J.-F. Brakeland ja A. Caeiros)

Kostja: Madalmaade Kuningriik

Hageja nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et Madalmaade Kuningriik on rikkunud Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklist 5 (hiljem EÜ artikkel 10, nüüd ELL artikli 4 lõige 3) tulenevaid kohustusi seeläbi, et ta ei ole hüvitanud selliste omavahendite summa kaotust, mis oleks tulnud kindlaks määrata vastavalt määruse nr 1552/1989 ⁽¹⁾ artiklitele 2, 6, 10, 11 ja 17 (nüüd määruse nr 1150/2000 ⁽²⁾ artiklid 2, 6, 10, 11 ja 17) ning teha liidu eelarve jaoks kättesaadavaks, kuna vastuolus nõukogu otsuse 91/482 ⁽³⁾ artikli 101 lõikega 1 ja selle otsuse II lisa artikli 12 lõikega 6 aastatel 1997–2000 Curaçaost piimapulbri ja riisi importimist puudutavas osas ning vastuolus nõukogu otsuse 2001/822 ⁽⁴⁾ artikli 35 lõikega 1 ja selle otsuse III lisa artikli 15 lõikega 4 aastatel 2002–2003 Arubast püüli- ja lihtjahu importimist puudutavas osas ei väljastatud ühtegi liikumissertifikaati EUR.1;
- mõista kohtukulud välja Madalmaade Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Madalmaade Kuningriigi ülemeremaade Curaçao ja Aruba toll andis ekslikult piimapulbrile, riisile, püüli- ja lihtjahule välja päritolusertifikaadi EUR.1. Nimelt on vaieldamatu, et ei olnud täidetud tingimused sooduspäritolu andmiseks vastavalt asjakohastele otsustele ülemeremaade ja -territooriumide assotsieerimise kohta Euroopa Majandusühendusega. Liikumissertifikaatidega seonduv eeskirjade eiramine tekitas liidule haldusvigade tõttu Curaçaos 18 192 641,95 euro suuruse kahju ja haldusvigade tõttu Arubas 298 080 euro suuruse kahju.

Komisjon on seisukohal, et Madalmaad on liikmesriigina liidu õiguse kohaselt vastutavad nende territooriumiga seoses tekkinud omavahendite kaotuse eest ning nad peavad vastavalt lojaalse koostöö kohustusele tegema liidu eelarve jaoks kättesaadavaks selliste tolli- ja muude maksude kogusumma (koos intressiga), mida ei määratud kindlaks ja mis jäi saamata.

⁽¹⁾ Nõukogu 29. mai 1989. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 1552/89, millega rakendatakse ühenduste omavahendite süsteemi käsitlev otsus 88/376/EMÜ, Euratom (EÜT L 155, 7.6.1989, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 22. mai 2000. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 1150/2000, millega rakendatakse otsus 2007/436/EÜ, Euratom Euroopa ühenduste omavahendite süsteemi kohta (EÜT L 130, 31.5.2000, lk 1; ELT eriväljaanne 01/03, lk 169).

⁽³⁾ Nõukogu 25. juuli 1991. aasta otsus 91/482/EMÜ ülemeremaade ja -territooriumide assotsieerimise kohta Euroopa Majandusühendusega (EÜT L 263, 19.9.1991, lk 1).

⁽⁴⁾ Nõukogu 27. novembri 2001. aasta otsus 2001/822/EÜ ülemeremaade ja -territooriumide assotsieerimise kohta Euroopa Ühendusega (Ülemeremaade ja -territooriumide assotsieerimise otsus) (EÜT L 314, 30.11.2001, lk 1; ELT eriväljaanne 11/39, lk 20).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Austria) 3. juulil 2017 – Martin Leitner versus Landespolizeidirektion Tirol

(Kohtuasi C-396/17)

(2017/C 347/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Martin Leitner

Vastustaja: Landespolizeidirektion Tirol

Eelotsuse küsimused

- 1.1 Kas liidu õigust, eelkõige direktiivi 2000/78/EÜ⁽¹⁾ artikleid 1, 2 ja 6 koosmõjus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 21 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette juba teenistuses oleva ametniku diskrimineerimise kõrvaldamiseks üleminekukorra, mille puhul „üleminekusumma“ alusel, mida arvestatakse küll rahas, kuid mis vastab siiski teatud, konkreetselt määratletavale palgaastmele, toimub üleminek senisest kahe-aasta-süsteemist uude (teenistust alustavate ametnike jaoks suletud mittediskrimineerivasse) kahe-aasta-süsteemi ning seega säilib vähendamata kujul juba teenistuses olevate ametnike vanuseline diskrimineerimine?
- 1.2. Kas liidu õigust, eelkõige direktiivi 2000/78/EÜ artiklit 17 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis takistavad juba teenistuses olevatel ametnikel lasta enne uude palgasüsteemi üleminekut direktiivi 2000/78/EÜ artiklile 2 tuginedes tuvastada oma palgaõiguslik positsioon vastavalt Euroopa Liidu Kohtu [lk 2] 11. novembri 2014. aasta otsusega Schmitzer (C-530/13) antud direktiivi 2000/78/EÜ artiklite 9 ja 16 tõlgendusele, kusjuures asjaomased õiguslikud alused tunnistatakse nende ajaloolise alusseaduse jõustumisega tagasiulatavalt mitte enam kohaldatavaks ning eelkõige välistatakse enne 18. eluaasta täitumist kogunenud teenistusperioodide arvessevõtmine?
- 1.3. Kui vastus küsimusele 1.2. on jaatav:
- Kas Euroopa Kohtu 22. novembri 2005. aasta otsuses Mangold (C-144/04) ja teistes [otsustes] postuleeritud liidu õiguse kohaldamise esimene nõuab, et juba teenistuses olevate ametnike kohta tagasiulatavalt kehtetuks muutunud sätteid tuleb kuni üleminekuni jätkuvalt kohaldada, mistõttu need ametnikud saab tagasiulatavalt mittediskrimineerivalt määrata palgaastmele varasemas süsteemis ja seega mittediskrimineerivalt uude palgasüsteemi üle viia?
- 1.4. Kas liidu õigust, eelkõige direktiivi 2000/78/EÜ artikleid 1, 2 ja 6 koosmõjus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 21 ja 47 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis kõrvaldavad olemasoleva vanuselise diskrimineerimise (mis on seotud enne 18. eluaasta täitumist kogunenud teenistusaaja arvesse võtmisega) ainult deklaratiivselt, määrates, et diskrimineerimise tingimustes reaalselt möödunud perioode tuleb tagasiulatavalt käsitleda mitte enam diskrimineerivatena, kuigi faktiliselt kestab diskrimineerimine muutumatul kujul edasi?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel (EÜT L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Nürnberg (Saksamaa) 10. juulil 2017 – Andreas Fabri, Elisabeth Mathes versus Sun Express Deutschland GmbH

(Kohtuasi C-418/17)

(2017/C 347/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Nürnberg

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Andreas Fabri, Elisabeth Mathes

Kostja: Sun Express Deutschland GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas teisele lennule ümberbroneerimine kujutab endast määruse⁽¹⁾ artikli 4 lõikega 3 hõlmatud olukorda?

Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav:

2. Kas viidatud sätet saab kohaldada ka ümberbroneerimisele, mida ei teinud lennuettevõtja, vaid reisikorraldaja?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Saksamaa) 14. juulil 2017 –
Günter Hermann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG versus Stadt Kempten**

(Kohtuasi C-425/17)

(2017/C 347/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Günter Hermann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG

Vastustaja: Stadt Kempten

Menetluse astuja: Landesanstalt für Weinbau und Gartenbau

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2014/40/EL (¹) artikli 2 punkti 8 tuleb tõlgendada nii, et „närimiseks ettenähtud toodete“ all tuleb mõista üksnes närimistubakatooteid nende traditsioonilises tähenduses?
2. Kas direktiivi 2014/40/EL artikli 2 punkti 8 tuleb tõlgendada nii, et „närimiseks ettenähtud tooted“ on sama tähendusega nagu „närimistubakas“ direktiivi artikli 2 punktis 6?
3. Kas vastuse andmisel küsimusele, kas tubakatoode direktiivi 2014/40/EL artikli 2 punkti 8 tähenduses on „ette nähtud närimiseks“, tuleb lähtuda toote objektiivsest käsitusest ja mitte tootja esitatud teabest või sellest, kuidas tarbija toodet tegelikult kasutab?
4. Kas direktiivi 2014/40/EL artikli 2 punkti 8 tuleb tõlgendada nii, et „määratletus närimiseks“ nõuab, et tubakatoode on selle konsistentsi ja kõvaduse tõttu objektiivselt võimalik närida ning tubakatoote närimisel eralduvad tootes sisalduvad koostisosad?
5. Kas direktiivi 2014/40/EL artikli 2 punkti 8 tuleb tõlgendada nii, et selleks et teatud tubakatoode saaks käsitada ette nähtuna „närimiseks“, on lisatingimuseks nõutav, aga ka piisav, kui hammaste või keelega tubakatootele avaldatud kerge korduva surve tagajärjel eralduv tootest rohkem koostisosi kui siis, kui seda hoitakse üksnes suus?
6. Või nõuab „määratletus närimiseks“, et tubakatoode üksnes suus hoidmisel või imemisel ei toimu koostisosade eraldumist?
7. Kas tubakatoote sobivust „närimiseks“ direktiivi 2014/40/EL artikli 2 punkti 8 tähenduses saab kindlaks määrata ka selle alusel, et seda turustatakse töödeldud tubakat ümbritsevas pakendis, näiteks tselluloosist kotikeses?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiiv tubaka- ja seonduvate toodete tootmist, esitlemist ja müüki käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2001/37/EÜ (ELT 2014, L 127, lk 1; ELT eriväljaanne 15/06, lk 147).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 17. juulil 2017 – Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG versus Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV

(Kohtuasi C-430/17)

(2017/C 347/09)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kkassatsioonkaebuse esitaja: Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2011/83/EL⁽¹⁾ artikli 8 lõike 4 kohaldamisel omab seoses küsimusega, kas kaugsidevahend (käesoleval juhul: reklaamprospekt koos tellimispostkaardiga) esitab piiranguid teabe esitamise ruumile või ajale, tähtsust see,
 - a) kas kaugsidevahend esitab teabe esitamise ruumile või ajale oma laadi tõttu (abstraktseid) piiranguid, või see,
 - b) kas kaugsidevahendi kujundus, mille kaupleja on valinud, esitab teabe esitamise ruumile või ajale (konkreetseid) piiranguid?
2. Kas direktiivi 2011/83/EL artikli 8 lõikega 4 ja artikli 6 lõike 1 punktiga h on kooskõlas, kui teabe esitamisel taganemisõiguse kohta piirduakse olukorras, kus esinevad piirangud teabe esitamise ruumile või ajale direktiivi 2011/83/EL artikli 8 lõike 4 tähenduses, teabe esitamise taganemisõiguse olemasolu kohta?
3. Kas vastavalt direktiivi 2011/83/EL artikli 8 lõikele 4 ja artikli 6 lõike 1 punktile h on enne sidevahendi abil lepingu sõlmimist ka olukorras, kus esinevad piirangud teabe esitamise ruumile või ajale, alati tingimata nõutav lisada kaugsidevahendile direktiivi 2011/83/EL I lisa B osas esitatud taganemisteate näidisvorm?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiiv 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ (ELT L 304, lk 64).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 20. juulil 2017 – Saksamaa Liitvabariik versus Taus Magamadov

(Kohtuasi C-438/17)

(2017/C 347/10)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Saksamaa Liitvabariik

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Taus Magamadov

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2013/32/EL⁽¹⁾ artikli 52 esimeses lõigus sisalduva üleminekusättega on vastuolus selliste liikmesriigi õigusnormide kohaldamine, mis näevad direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõike 2 punktiga a antud pädevusele tuginedes, mis on eelkäijaks olnud direktiiviga võrreldes ulatuslikum, ette rahvusvahelise kaitse taotluse vastuvõetamatuse, kui taotlejale on antud täiendav kaitse mõnes muus liikmesriigis, kuivõrd liikmesriigi õigusnorme tuleb liikmesriigi üleminekusätete puudumise tõttu kohaldada ka enne 20. juulit 2015 esitatud taotlustele? Kas eeltoodu kehtib igal juhul siis, kui varjupaigataotluse suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 604/2013 artikli 49 alusel veel tervikuna määruse (EL) nr 343/2003 sätteid?
2. Kas direktiivi 2013/32/EL artikli 52 esimeses lõigus sisalduv üleminekusäte lubab liikmesriikidel direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõike 2 punktiga a antud ulatuslikumat pädevust kasutada tagasiulatuvalt, mille tagajärjel on vastuvõetamatud ka varjupaigataotlused, mis on esitatud enne direktiivi 2013/32/EL jõustumist ja kõnealuse ulatuslikuma pädevuse ülevõtmist liikmesriigi õigusse, kuid mille suhtes ei ole ülevõtmise kuupäevaks veel tehtud lõplikuks muutunud otsust?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (ELT L 180, lk 60).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud *Verwaltungsgericht Hamburg* (Saksamaa) 20. juulil 2017 – *British American Tobacco (Germany) GmbH versus Freie und Hansestadt Hamburg*

(Kohtuasi C-439/17)

(2017/C 347/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: British American Tobacco (Germany) GmbH

Vastustaja: Freie und Hansestadt Hamburg

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiivi 2014/40/EL tubaka- ja seonduvate toodete tootmist, esitlemist ja müüki käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2001/37/EÜ⁽¹⁾ (ELT 2014, L 127, lk 1; edaspidi „direktiiv“) artikli 7 lõike 7 esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et keeld viia turule selliseid tubakatooteid, mis sisaldavad maitse- ja lõhnaaineid oma koostisosades, ei hõlma selliseid tubakatooteid, millel on nende koostisosades sisalduvate maitse- ja lõhnaainete tõttu eristav maitse või lõhn direktiivi artikli 2 punktis 25 esitatud määratluse tähenduses?
2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on eitav:

Kas direktiivi artikli 7 lõiget 14 tuleb tõlgendada nii, et üleminekukord hõlmab üksnes direktiivi artikli 7 lõike 1 esimeses lauses sätestatud keeldu viia turule selliseid tubakatooteid, millel on eristav maitse või lõhn, või ka direktiivi artikli 7 lõike 7 esimeses lauses sätestatud keeldu viia turule selliseid tubakatooteid, mis sisaldavad maitse- ja lõhnaaineid oma koostisosades?

3. Juhul kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt või teisele küsimusele tuleb vastata nii, et direktiivi artikli 7 lõige 14 hõlmab ka direktiivi artikli 7 lõike 7 esimeses lauses sätestatud keeldu viia turule selliseid tubakatooteid, mis sisaldavad maitse- ja lõhnaaineid oma koostisosades:

Kuidas tuleb mõista väljendeid „eristava maitse või lõhnaga tubakatoode“ ja „konkreetne tootekategooria“ direktiivi artikli 7 lõikes 14?

(¹) ELT L 127, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Commissione Tributaria Regionale del Lazio (Itaalia) 24. juulil 2017 – Agenzia delle Dogane e dei Monopoli versus Pilato SpA

(Kohtuasi C-445/17)

(2017/C 347/12)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Commissione Tributaria Regionale del Lazio

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Vastustaja: Pilato SpA

Eelotsuse küsimus

Kas kombineeritud nomenklatuuri CN-rubriiki 8704 tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab ka matuseautosid? Kui esimesele eelotsuse küsimusele tuleb vastata eitavalt, siis kas matuseautod tuleks klassifitseerida CN-rubriiki 8705 või CN-rubriiki 8703?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de commerce de Liège (Belgia) 27. juulil 2017 – Zako SPRL versus Sanidel SA

(Kohtuasi C-452/17)

(2017/C 347/13)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de commerce de Liège

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Zako SPRL

Kostja: Sanidel SA

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 18. detsembri 1986. aasta direktiivi nr 86/653/EMÜ füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsevate kaubandusagentide tegevust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (¹) artikli 1 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et see nõuab, et kaubandusagent otsiks ja külastaks kliente või tarnijaid väljaspool esindatava ettevõtet?
2. Kas eespool viidatud direktiivi nr 86/653/EMÜ artikli 1 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et see nõuab, et kaubandusagent ei või täita muid ülesandeid kui ainult need, mis on seotud esindatava nimel kaupade müügi või ostu läbirääkimisega ja nende tehingute läbirääkimise ja sõlmimisega esindatava nimel ja arvel?

3. Kui vastus teisele küsimusele on eitav, kas eespool nimetatud direktiivi nr 86/653/EMÜ artikli 1 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et see nõuab, kaubandusagent võib täita muid kui ainult neid ülesandeid, mis on seotud esindatava nimel kaupade müügi või ostu läbirääkimisega ja nende tehingute läbirääkimise ja sõlmimisega esindatava nimel ja arvel, ainult kõrvaltegevusena?

⁽¹⁾ ELT L 382, lk 17.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 31. juulil 2017 – Heiko Jonny
Maniero versus Studienstiftung des deutschen Volkes eV**

(Kohtuasi C-457/17)

(2017/C 347/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Heiko Jonny Maniero

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Studienstiftung des deutschen Volkes eV

Eelotsuse küsimused

1. Kas olukord, kus registreeritud ühing annab stipendiume, millega toetatakse teadusuuringuid või ülikooliõpinguid välismaal, kuulub mõiste „haridus“ alla direktiivi 2000/43/EÜ ⁽¹⁾ artikli 3 lõike 1 punkti g tähenduses?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav:

Kas olukord, kus esimeses küsimuses nimetatud stipendiumidele kandideerimine seab tingimuseks, et Saksamaal oleks sooritatud õigusteaduse esimene riigieksam (sks k *Erstes Juristisches Staatsexamen*) kujutab endast taotleja kaudset diskrimineerimist direktiivi 2000/43/EÜ artikli 2 lõike 2 punkti b tähenduses, kui taotleja, kes on Euroopa Liidu kodanik, on küll omandanud võrreldava kõrghariduse riigis, mis ei kuulu Euroopa Liidu liikmesriikide hulka, ilma et kõrghariduse omandamise koha valik oleks seotud taotleja etnilise päritoluga, kuid tal oli siiski Saksamaal asuva elukoha ja saksa keele ladusa valdamise tõttu võimalus samamoodi kui Saksa kodanikul sooritada pärast õiguslase kõrghariduse omandamist Saksamaal õigusteaduse esimene riigieksam?

Kas vastus on seejuures teistsugune juhul, kui stipendiumiprogrammiga, mis ei ole seotud diskrimineerivate tunnustega, järgitakse eesmärki vahendada isikutele, kes on Saksamaal omandanud õiguslase kõrghariduse, teadusuuringute või ülikooliõpingute toetamise kaudu välismaal teadmisi välisriikide õigussüsteemide kohta, välismaal saadud kogemust ja keelteoskust?

⁽¹⁾ Nõukogu 29. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/43/EÜ, millega rakendatakse võrdse kohtlemise põhimõtte sõltumata isikute rassilisest või etnilisest päritolust (EÜT 2000, L 180, lk 22; ELT eriväljaanne 20/01, lk 23).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 31. juulil 2017 – SGI versus Ministre
de l'Action et des Comptes Publics**

(Kohtuasi C-459/17)

(2017/C 347/15)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: SGI

Vastustaja: Ministre de l'Action et des Comptes Publics

Eelotsuse küsimus

Kas 17. mai 1977. aasta kuuenda käibemaksudirektiivi ⁽¹⁾ artiklit 17, mille sätted on sisuliselt üle võetud 28. novembri 2006. aasta direktiivi ⁽²⁾ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artiklis 168, tuleb tõlgendada nii, et selleks, et keelata maksukohustuslasele õigust arvata sellest käibemaksust, mida ta on kohustatud maksma oma enda tehingute tõttu, [sisendkäibemaksuna] maha maksu, mis on märgitud niisuguste kaupade või teenuste kohta esitatud arvetel, mille suhtes maksuhaldur tõendab, et neid ei ole talle tegelikult tarnitud või osutatud, tuleb igal juhul püüda välja selgitada, kas on tõendatud, et ta teadis või oleks pidanud teadma, et see tehing oli seotud käibemaksupettusega, olgu see pettus siis toime pandud arve väljastaja, selle saaja või kolmanda isiku algatusel?

⁽¹⁾ Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 9/1, lk 23).

⁽²⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 31. juulil 2017 – Valérian SNC
versus Ministre de l'Action et des Comptes Publics**

(Kohtuasi C-460/17)

(2017/C 347/16)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Valérian SNC

Vastustaja: Ministre de l'Action et des Comptes Publics

Eelotsuse küsimus

Kas 17. mai 1977. aasta kuuenda käibemaksudirektiivi ⁽¹⁾ artiklit 17, mille sätted on sisuliselt üle võetud 28. novembri 2006. aasta direktiivi ⁽²⁾ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artiklis 168, tuleb tõlgendada nii, et selleks, et keelata maksukohustuslasele õigust arvata sellest käibemaksust, mida ta on kohustatud maksma oma enda tehingute tõttu, [sisendkäibemaksuna] maha maksu, mis on märgitud niisuguste kaupade või teenuste kohta esitatud arvetel, mille suhtes maksuhaldur tõendab, et neid ei ole talle tegelikult tarnitud või osutatud, tuleb igal juhul püüda välja selgitada, kas on tõendatud, et ta teadis või oleks pidanud teadma, et see tehing oli seotud käibemaksupettusega, olgu see pettus siis toime pandud arve väljastaja, selle saaja või kolmanda isiku algatusel?

⁽¹⁾ Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 9/1, lk 23).

⁽²⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Hamburg (Saksamaa) 1. augustil 2017 –
Tänzer & Trasper GmbH versus Altenweddinger Geflügelhof Kommanditgesellschaft**

(Kohtuasi C-462/17)

(2017/C 347/17)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Tänzer & Trasper GmbH

Kostja: Altenweddinger Geflügelhof Kommanditgesellschaft

Eelotsuse küsimus

Kas määruse (EÜ) nr 110/2008 ⁽¹⁾ II lisa punktis 41 loetletud koostisosad hõlmavad selliseid koostisosi, mida piiritusjook peab vähemalt sisaldama, et see võiks kanda müüginimetust „munaliköör“ (miinimumspetsifikaadid), või on määruse (EÜ) nr 110/2008 II lisa punktis 41 selle toote lubatavad koostisosad, mida soovitakse tähistada müüginimetusega „munaliköör“, loetletud ammendavalt?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta määrus (EÜ) nr 110/2008 piiritusjookide määramise, kirjeldamise, esitlemise, märgistamise ja geograafiliste tähiste kaitse kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 1576/89 (ELT 2008, L 39, lk 16).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Trento (Itaalia) 3. augustil 2017 – Chiara Motter
versus Provincia autonoma di Trento**

(Kohtuasi C-466/17)

(2017/C 347/18)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Trento

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Chiara Motter

Kostja: Provincia autonoma di Trento

Eelotsuse küsimused

1. Kas raamkõkkuleppe klauslis 4 ette nähtud diskrimineerimiskeelu põhimõtte kohaldamisel kujutab asjaolu, mis seisneb professionaalsuse esialgses objektiivses kontrollis, mida tehakse positiivse tulemusega avaliku konkursi teel, endast väljaõppetingimustele taandatavat faktorit, mida liikmesriigi kohus peab arvesse võtma, et teha kindlaks, kas alaline töötaja ning tähtajaline töötaja on võrreldavas olukorras, ning tuvastada, kas leidub objektiivne põhjus, mis õigustaks alalise töötaja ning tähtajalise töötaja erinevat kohtlemist?

2. Kas selline liikmesriigi õigusnorm nagu 16. aprilli 1994. aasta seadusandliku dekreeedi nr 297 artikli 485 lõige 1, kus on ette nähtud, et tähtajatu lepinguga koosseisulisele tööle võtmisel võetakse tähtajaliselt töötatud ajast kuni neli aastat teenistusstaazi kindlaksmääramiseks tervenisti arvesse, ent ülejäänud aastaid vähendatakse õiguslikus arvestuses ühe kolmandiku ning majanduslikus arvestuses kahe kolmandiku võrra, kuna tähtajaliselt töötamiseks ei tehtud esialgset professionaalsuse kontrolli positiivse tulemusega avaliku konkursi näol, on raamkokkuleppe klauslis 4 ette nähtud diskrimineerimiskeelu põhimõttega vastuolus?
3. Kas selline liikmesriigi õigusnorm nagu 16. aprilli 1994. aasta seadusandliku dekreeedi nr 297 artikli 485 lõige 1, kus on ette nähtud, et tähtajatu lepinguga koosseisulisele tööle võtmisel võetakse tähtajaliselt töötatud ajast kuni neli aastat teenistusstaazi kindlaksmääramiseks tervenisti arvesse, ent ülejäänud aastaid vähendatakse õiguslikus arvestuses ühe kolmandiku ning majanduslikus arvestuses kahe kolmandiku võrra, et vältida vastupidist diskrimineerimist koosseisuliste töötajate kahjuks, kes on tööle võetud avaliku konkursi läbimise järel, on raamkokkuleppe klauslis 4 ette nähtud diskrimineerimiskeelu põhimõttega vastuolus?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Giudice di pace di L'Aquila (Itaalia) 7. augustil 2017 – Gabriele Di Girolamo versus Ministero della Giustizia

(Kohtuasi C-472/17)

(2017/C 347/19)

Kohtumenetluse keel: italia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Giudice di pace di L'Aquila

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Gabriele Di Girolamo

Vastustaja: Ministero della Giustizia

Eelotsuse küsimused

1. Kas rahukohtunikust kaebaja teenistus kuulub mõiste „tähtajaline töö“ alla, mida on kasutatud direktiivi 2003/88 ⁽¹⁾ artikli 1 lõikes 3 ja artiklis 7, direktiiviga 1999/70 ⁽²⁾ üle võetud raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta klauslis 2 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 31 lõikes 2?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, võib direktiiviga 1999/70 üle võetud raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta klausli 4 kohaldamisel [tavalist] ehk „talaariga“ kohtunikku pidada tähtajatuks töötajaks, kes on võrreldav tähtajalisest töötajast rahukohtunikuga?
3. Kas juhul, kui vastus teisele küsimusele on jaatav, kujutab asjaolu, et tavaliste kohtunike tähtajatult ametisse nimetamise menetlus erineb seaduses sätestatud ametisse nimetamise erimenetlusest, mida kohaldatakse rahukohtunike puhul, endast objektiivset põhjust direktiiviga 1999/70 üle võetud raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta klausli 4 punkti 1 ja/ või punkti 4 tähenduses, mis õigustab seda, et tähtajaliselt nimetatud rahukohtunike suhtes – nagu käsitletaval juhul kaebaja – ei kohaldata kassatsioonikohtu ühendatud kolleegiumite otsuses nr 13721/2017 ja Consiglio di Stato (kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) 8. aprilli 2017. aasta arvamuses väljenduva kohtupraktika kohaselt samu töötingimusi, mida kohaldatakse sarnases olukorras tähtajatult nimetatud tavaliste kohtunike suhtes, õigustades ka seda, et ei kohaldata direktiiviga 1999/70/EÜ rakendatud raamkokkuleppe klauslis 5 ja siseriiklikus ülevõtmisnormis, seadusandliku dekreeedi nr 368/2001 artikli 5 lõikes 4bis nimetatud ennetavaid ja karistusmeetmeid tähtajaliste töölepingute kasutamise kuritarvitamise vastu. Olgu täheldatud, et siseriiklikus õiguskorras ja põhiseaduse kohaselt puudub aluspõhimõte, mis õigustaks nii diskrimineerimist töötingimuste osas kui ka absoluutset keeldu muuta rahukohtunikud tähtajatuteks kohtunikeks, võttes ka arvesse eelnenud siseriiklikku õigusnormi (seaduse nr 217/1974 artikkel 1), milles olid juba ette nähtud võrdsed töötingimused ja aukohtunike tulevaste tähtajaliste töösuhete tähtajatuks muutmine?

4. Igal juhul kas niisuguses olukorras nagu käsitletav on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 lõikega 2 ning Euroopa Liidu õiguse mõistega „sõltumatu ja erapooletu kohus“ vastuolus niisuguse rahukohtuniku tegevus, kes olles huvitatud vaidluse teatavast kaebajale soodsast lahendusest ja kes täidab oma ainsa tööna täpselt samu kohtu ülesandeid, võib asendada seaduse kohaselt pädevat kohtunikku seetõttu, et siseriiklik kõrgeim kohus – kassatsioonikohtu ühendatud kolleegiumid – ei ole taganud taotletavate õiguste tõhusat kaitset, mille tõttu peab seaduse kohaselt pädev kohus tunnistama, et ta ei ole nõutud õiguse tunnustamise küsimuses pädev, ning seda hoolimata sellest, et asjaomast õigust – mis võib olla näiteks põhikohtuasjas käsitletav puhkus – kaitstakse Euroopa Liidu esmases ja teiseses õiguses, ja „ühenduse“ õigusnormide riigi suhtes vertikaalse kohaldamise olukorras? Juhul, kui Euroopa Kohus tuvastab harta artikli 47 rikkumise, palutakse ka näidata ära siseriiklikud parandusmeetmed, mis võimaldavad vältida seda, et liidu esmaste õigusnormide rikkumine hõlmab absoluutset keeldumist kaitsta siseriiklikus õiguskorras põhiõigusi, mis on liidu õigusega käsitletaval juhul tagatud?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (ELT L 299, lk 9; ELT eriväljaanne 05/04, lk 381).

⁽²⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Riigikohus (Eesti) 8. augustil 2017 – AS Viking Motors, OÜ TKM Beauty Eesti, AS TKM King, Kaubamaja AS, Selver AS versus Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet

(Kohtuasi C-475/17)

(2017/C 347/20)

Kohtumenetluse keel: eesti keel

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Riigikohus

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: AS Viking Motors, OÜ TKM Beauty Eesti, AS TKM King, Kaubamaja AS, Selver AS

Kostjad: Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet

Eelotsuse küsimus

Kas Nõukogu direktiivi (EÜ) 2006/112 ⁽¹⁾ artiklit 401 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene maks, mida kohaldatakse üldiselt ja mis määratakse proportsionaalselt hinnaga, kuid mida asjakohaste eeskirjade kohaselt tuleb sisse nõuda vaid kauba või teenuse tarbijale müügi etapis nõnda, et lõplik maksukoormus lasub lõpptulemusena tarbijal, ning mis kahjustab ühise lisandväärtusmaksusüsteemi toimimist ja moonutab konkurentsist?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1)

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 4. augustil 2017 – Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas versus Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

(Kohtuasi C-476/17)

(2017/C 347/21)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kostjad ja kassatsioonkaebuse esitajad: Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas

Hagejad ja vastustajad kassatsioonimenetluses: Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2001/29/EÜ⁽¹⁾ artikli 2 punktis c sätestatud fonogrammitootja ainuõigust oma fonogrammi reprodutseerida on rikutud, kui tema fonogrammilt võetakse väga väikesed helikatkendid ja viiakse need üle teise fonogrammi?
2. Kas fonogramm, mis sisaldab teiselt fonogrammilt ülevõetud väga väikesed helikatkendeid, on teise fonogrammi koopia direktiivi 2006/115/EÜ⁽²⁾ artikli 9 lõike 1 punkti b tähenduses?
3. Kas liikmesriigid võivad kehtestada õigusnormi, mis – nagu autoriõigust ja sellega kaasnevaid õigusi käsitleva seaduse (Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte, Urheberrechtsgesetz, UrhG) § 24 lõige 1 – piirab fonogrammitootja ainuõigust oma fonogrammi reprodutseerida (direktiivi 2001/29/EÜ artikli 2 punkt c) ja levitada (direktiivi 2006/115/EÜ artikli 9 lõike 1 punkt b), olemuslikult sel moel, et iseseisvat teost, mille loomisel on vabalt kasutatud tema fonogrammi, võib ilma tema nõusolekuta kasutada?
4. Kas teost või muud kaitstud objekti direktiivi 2001/29/EÜ artikli 5 lõike 3 punkti d tähenduses kasutatakse tsiteerimise eesmärgil, kui ei ole aru saada, et on kasutatud võõrast teost või muud võõrast kaitstud objekti?
5. Kas liidu õigusnormid, mis puudutavad fonogrammitootja õigust oma fonogrammi reprodutseerida ja levitada (direktiivi 2001/29/EÜ artikli 2 punkt c ja direktiivi 2006/115/EÜ artikli 9 lõike 1 punkt b) ning erandeid neist õigustest või nende piiranguid (direktiivi 2001/29/EÜ artikli 5 lõiked 2 ja 3 ning direktiivi 2006/115/EÜ artikli 10 lõike 2 esimene lause), jätavad tegutsemisvabaduse nende õigusnormide siseriiklikku õigusesse ülevõtmisel?
6. Kuidas tuleb selle kindlaksmääramisel, millises ulatuses on kaitstud fonogrammitootja ainuõigus oma fonogrammi reprodutseerida (direktiivi 2001/29/EÜ artikli 2 punkt c) ja tema ainuõigus seda levitada (direktiivi 2006/115/EÜ artikli 9 lõike 1 punkt b) ning millise ulatusega on erandid neist õigustest või nende piirangud (direktiivi 2001/29/EÜ artikli 5 lõiked 2 ja 3 ning direktiivi 2006/115/EÜ artikli 10 lõike 2 esimene lause), arvestada põhiõigusi, mis on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste hartas?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiiv 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT 2001, L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/115/EÜ rentimis- ja laenutamissoiguse ja teatavate autoriõigusega kaasnevate õiguste kohta intellektuaalomandi vallas (ELT 2006, L 376, lk 28).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Cluj (Rumeenia) 9. augustil 2017 – IQ versus JP

(Kohtuasi C-478/17)

(2017/C 347/22)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul Cluj

Põhikohtuasja pooled

Apellant: IQ

Vastustaja: JP

Eelotsuse küsimused

1. Kas väljend „liikmesriigi kohtud, kelle kohtualluvuses on asja sisuline arutamine“ artiklis 15 tähistab nii kohtuid, kes lahendavad asja esimese kohtuastmena, kui ka apellatsioonikohtuid? On vaja teada, kas asja võib suunata Brüsseli II määruse nr 2201/2003 ⁽¹⁾ artikli 15 alusel edasi kohtule, kus on asja arutamiseks paremad võimalused, kui pädev kohus, kellel palutakse asi edasi suunata kohtule, kus on asja arutamiseks paremad võimalused, on apellatsioonikohus, samas kui kohus, kus on asja arutamiseks paremad võimalused, on esimese astme kohus?
2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, kuidas peaks pädev kohus, kes suunab asja edasi kohtule, kus on asja arutamiseks paremad võimalused, käsitama esimeses kohtuastmes tehtud otsust?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000 (EÜT 2003, L 338, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 243).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Court of Appeal (Iirimaa) 9. augustil 2017 – Neculai Tarola versus Minister for Social Protection

(Kohtuasi C-483/17)

(2017/C 347/23)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Appeal

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Neculai Tarola

Vastustaja: Minister for Social Protection

Eelotsuse küsimus

Kui ELi muu liikmesriigi kodanik saabub pärast oma vaba liikumise õiguse teostamise esimest 12 kuud vastuvõtvasse riiki ja teeb (mitte tähtajalise töölepinguga) kaks nädalat tööd, mille eest ta saab tasu, ning jääb seejärel endast sõltumatutel põhjustel töötuks, siis kas see kodanik säilitab vähemalt veel kuueks kuuks töötaja staatuse direktiivi 2004/38/EÜ ⁽¹⁾ artikli 7 lõike 3 punkti c ja lõike 1 punkti a tähenduses, nii et tal on õigus saada sotsiaaltoetusi või sotsiaalkindlustushüvitisi vastuvõtva riigi residentidest kodanikega samal alusel?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court of the United Kingdom (Ühendkuningriik) 14. augustil 2017 – Hoteles Piñero Canarias, S.L. versus Keefe (keda esindab Eyton)

(Kohtuasi C-491/17)

(2017/C 347/24)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court of the United Kingdom

Põhikohtuasja pooled

Edasikaebaja: Hoteles Piñero Canarias, S.L.

Vastustaja: Keefe (keda esindab Eyton)

Eelotsuse küsimused

1. Kas artikli 11 lõike 3 ⁽¹⁾ kohaselt peab kannatanu nõue kindlustusvõtja/kindlustatu vastu puudutama kindlustusega seotud küsimust selles mõttes, et tekib küsimus poliisi kehtivuse või tagajärgede kohta?
2. Kas artikli 11 lõike 3 kohaselt peab menetlusse kaasamiseks esinema kohtuotsuste lahknevuse oht?
3. Kas kohtul on kaalutusõigus küsimuses, kas lubada artikli 11 lõike 3 kohaldamisalasse kuuluva nõude menetlusse kaasamist või mitte?

⁽¹⁾ Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT 2001, L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/004, lk 42).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Düsseldorf (Saksamaa) 17. augustil 2017 – Deutsche Post AG versus Hauptzollamt Köln

(Kohtuasi C-496/17)

(2017/C 347/25)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Deutsche Post AG

Vastustaja: Hauptzollamt Köln

Eelotsuse küsimus

1. Kas komisjoni 24. novembri 2015. aasta rakendusmääruse (EL) nr 2015/2447 ⁽¹⁾, millega nähakse ette Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 952/2013 (millega kehtestatakse liidu tolliseadustik) teatavate sätete üksikasjalikud rakenduseeskirjad, artikli 24 lõike 1 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et selle alusel on tolliasutusel lubatud taotlejalt nõuda, et viimane esitaks Saksa keskmaksuameti (*Bundeszentralamt für Steuern*) poolt taotleja järelevalvenõukogu liikmetele ning taotleja juures töötavatele tegevdirektoritele, osakonnajuhtidele, finantsjuhtidele, tolliosakonna juhtidele ning tolliküsimuste eest vastutavatele isikutele ja tolliküsimustega tegelevatele isikutele omistatud tulumaksukohustuslasena identifitseerimise numbrid ning teeks teatavaks maksuametid, kelle pädevuses on nimetatud isikutele tulumaksu määramine?

⁽¹⁾ ELT 2015, L 343, lk 558.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour administrative d'appel de Versailles (Prantsusmaa) 10. juulil 2017 – Oeuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA) versus Ministre de l'agriculture et de l'alimentation, Premier ministre, Bionoor, Ecocert France, Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)

(Kohtuasi C-497/17)

(2017/C 347/26)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour administrative d'appel de Versailles

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Oeuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA)

Vastustajad apellatsioonimenetluses: Ministre de l'agriculture et de l'alimentation, Premier ministre, Bionoor, Ecocert France, Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)

Eelotsuse küsimus

Kas kohaldatavaid Euroopa Liidu õigusnorme, mis tulenevad eelkõige

— Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklist 13,

— nõukogu 28. juuni 2007. aasta määrusest (EÜ) nr 834/2007 ⁽¹⁾, mille üksikasjalikud rakenduseeskirjad on kehtestatud komisjoni 5. septembri 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 889/2008 ⁽²⁾,

— ja nõukogu 24. septembri 2009. aasta määrusest (EÜ) nr 1099/2009 ⁽³⁾,

tuleb tõlgendada nii, et need lubavad või keelavad Euroopa märgise „mahepõllumajandus“ andmise toodetele, mis on saadud loomadest, kelle puhul on kasutatud rituaalset tapmisviisi ilma eelneva uimastamiseta, mille puhul on täidetud määrusega (EÜ) nr 1099/2009 kehtestatud tingimused?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 2007. aasta määrus (EÜ) nr 834/2007 mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise ja määruse (EMÜ) nr 2092/91 kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 189, lk 1).

⁽²⁾ Komisjoni 5. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 889/2008, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 834/2007 (mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise kohta) üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses mahepõllumajandusliku tootmise, märgistamise ja kontrolliga (ELT L 250, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 24. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1099/2009 loomade kaitse kohta surmamisel (ELT L 303, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vestre Landsret (Taani) 18. augustil 2017 – C&D Foods Acquisition ApS versus Skatteministeriet

(Kohtuasi C-502/17)

(2017/C 347/27)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vestre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: C&D Foods Acquisition ApS

Vastustaja: Skatteministeriet

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾ artiklit 168 tuleb tõlgendada nii, et valdusühingul on niisuguses olukorras nagu põhikohtuasjas õigus täielikult maha arvata käibemaks saadud teenustelt, mis olid seotud finants- ja juriidiliste audititega enne selle valdusühingu käibemaksuga maksustatavaid juhtimis- ja IT-teenuseid kasutava tütarettevõtja aktsiate müüki, mida kavandati, kuid ei teostatud?
2. Kas vastus esimesele küsimusele oleneb sellest, et nende käibemaksuga maksustatavate juhtimis- ja IT-teenuste hind, mida valdusühing oma majandustegevuse käigus osutab, on fikseeritud summa, mis vastab valdusühingu palgakuludele, millele lisandub „juurdehindlus“ 10 %?
3. Olenemata sellest, millised on vastused eelmistele küsimustele: kas mahaarvamise õigus on olemas juhul, kui põhikohtuasjas vaidluse all olevaid nõustamiskulusid peetakse üldkuludeks, ja kui on, siis mis tingimustel?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

21. augustil 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik**(Kohtuasi C-503/17)**

(2017/C 347/28)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Tomat, J. Tomkin)

Kostja: Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Ühendkuningriik lubas kasutada märgistatud kütteõli, et tankida sellega eraomandis lõbusõidulaevu, siis on Ühendkuningriik rikkunud direktiivist 95/60/EÜ⁽¹⁾ tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon väidab, et märgistatud kütuse müügi lubamine, et käitada eraomandis lõbusõidulaevu, on põhimõtteliselt vastuolus direktiiviga 95/60/EÜ („erimärgistamise direktiiv“). Kütuse erimärgistamine, mille puhul kohaldatakse vähendatud aktsiisimäära, on mõeldud spetsiaalselt selle tagamiseks, et see kütus oleks kergesti eristatav kütusest, mille pealt makstakse maksu täies ulatuses. Liikmesriigi meetme tagajärg on aga see, et kui Ühendkuningriigis tangitud eraomandis lõbusõidulaeva kütusepaagist leitakse erimärgistatud kütus, ei ole võimalik märgistuse põhjal kindlaks teha, kas kütuselt tuli maksta täies ulatuses või vähendatud määraga aktsiisimaksu.

⁽¹⁾ Nõukogu 27. novembri 1995. aasta direktiiv 95/60/EÜ gaasiõlide ja petrooli erimärgistamise kohta (EÜT 1995, L 291, lk 46; ELT eriväljaanne 09/01, lk 289).

21. augustil 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Iirimaa**(Kohtuasi C-504/17)**

(2017/C 347/29)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled***Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: F. Tomat, J. Tomkin)*Kostja:* Iirimaa**Hageja nõuded**

- tunnistada, et kuna Iirimaa ei taganud mootorikütuste madalaima maksustamistaseme kohaldamist, mis on ette nähtud nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivis 2003/96/EÜ ⁽¹⁾, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, siis on Iirimaa rikkunud selle direktiivi artiklitest 4 ja 7 tulenevaid kohustusi;
- tunnistada, et kuna Iirimaa lubas kasutada märgistatud kütust eraomanduses olevate väikelaevade jõuseadmete jaoks, isegi kui niisugusele kütusele ei kohaldata mingit aktsiisivabastust ega -vähendust, siis on Iirimaa rikkunud nõukogu 27. novembri 1995. aasta direktiivist 95/60/EC ⁽²⁾ gaasiõlide ja petrooli märgistamise kohta tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Iirimaaalt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon leiab, et süsteem, millega Iirimaa kohaldab ja kogub aktsiisi kütuselt, mida kasutatakse eraomanduses olevate lõbusõidulaevade jõuseadmete jaoks, ei ole kooskõlas kohustustega, mis tulenevad nõukogu direktiividest 2003/96/EÜ (edaspidi „energia maksustamise direktiiv“) ja 95/60/EC (edaspidi „erimärgistamise direktiiv“).

Aktiisimaksu maksmise osas on ilmne, et vaid väga väike osa väikelaevade omanikest esitavad deklaratsiooni täismääras aktsiisi maksmiseks. Komisjon leiab lisaks, et lubades märgistatud kütuse müüki niisuguseks kasutamiseks, mille suhtes kohaldatakse täismääras aktsiisi, on erimärgistamise direktiiviga põhimõtteliselt kokkusobimatu. Kohustus märgistada kütus, mille suhtes kohaldatakse vähendatud aktsiisimäära, on mõeldud konkreetselt selleks, et tagada, et niisugune kütus oleks kergesti eristatav kütusest, mille eest on tasutud täismääras aktsiisi. Siiski on riigisisese meetme mõju selline, et kui Iirimaa tangitud eraomandis oleva väikelaeva kütusepaagist leitakse märgistatud kütust, ei ole võimalik teha märgistuse järgi kindlaks, kas kasutatud kütuse eest on tasutud vähendatud või täismääras aktsiisi.

⁽¹⁾ EÜT 2003, L 283, lk 51; ELT eriväljaanne 09/01, lk 405.

⁽²⁾ EÜT 1995, L 291, lk 46; ELT eriväljaanne 09/01, lk 289.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 21. augustil 2017 – Google Inc. versus Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)**(Kohtuasi C-507/17)**

(2017/C 347/30)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Google Inc.

Vastustaja: Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)

Teised menetlusosalised: Wikimedia Foundation Inc., Fondation pour la liberté de la presse, Microsoft Corp., Reporters Committee for Freedom of the Press jt, Article 19 jt, Internet Freedom Foundation jt, Défenseur des droits

Eelotsuse küsimused

1. Kas „õigust olla unustatud“ niisugusena, nagu selle on sedastanud Euroopa Liidu Kohus oma 13. mai 2014. aasta otsuses ⁽¹⁾ 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi ⁽²⁾ artikli 12 punkti b ja artikli 14 punkti a põhjal, tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui otsingumootori haldaja rahuldab taotluse austada õigust olla unustatud, on ta kohustatud selle unustamise läbi viima oma otsingumootori kõikidel domeeninimedel nii, et vaidlusalused lingid ei tule enam välja, olenemata kohast, kus otsing taotleja nime põhjal tehakse, sh väljaspool 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi territoriaalset kohaldamisala?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, tuleb „õigust olla unustatud“ niisugusena, nagu selle sedastas Euroopa Liidu Kohus oma eespool viidatud otsuses, tõlgendada nii, et juhul kui otsingumootori haldaja rahuldab taotluse austada õigust olla unustatud, on ta kohustatud kustutama vaidlusalused lingid ainult nendest tulemustest, mis kuvatakse otsingu tulemusel, mis tehti taotleja nime põhjal selle domeeninime kaudu, mis vastab riigile, kus päring loetakse olevat tehtud, või laiemalt otsingumootori nende domeeninimede kaudu, mis vastavad selle mootori Euroopa Liidu kõikide liikmesriikide laienditele?
3. Kas lisaks teises küsimuses nimetatud kohustusele tuleb „õigust olla unustatud“ niisugusena, nagu selle sedastas Euroopa Liidu Kohus oma eespool viidatud kohtuotsuses, tõlgendada nii, et otsingumootori haldaja, kes rahuldab taotluse austada õigust olla unustatud, peab nn „geoblokeeringu“ tehnika abil IP-aadressi põhjal, mis loetakse asuvat „õiguse olla unustatud“ omaja elukohariigis, kustutama vaidlusalused lingid tulemustest, mis kuvatakse taotleja nime põhjal tehtud otsingu tulemusel, või isegi üldisemalt IP-aadressi põhjal, mis loetakse asuvat ühes liikmesriikidest, mille suhtes kohaldatakse 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi, ning seda olenemata domeeninimest, mida kasutab veebikasutaja, kes päringu teeb?

⁽¹⁾ Kohtuotsus, 13.5.2014, Google Spain ja Google, C-131/12, EU:C:2014:317.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT 1995, L 281, lk 31; ELT eriväljaanne 13/15, lk 255).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Liège (Belgia) 23. augustil 2017 – Ministère public versus Marin-Simion Sut

(Kohtuasi C-514/17)

(2017/C 347/31)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Liège

Põhikohtuasja pooled

Süüdistaja: Ministère public

Süüdistatav: Marin-Simion Sut

Eelotsuse küsimus

Kas raamotsuse 2002/584⁽¹⁾ artikli 4 punkti 6 võib tõlgendada nii, et seda ei saa kohaldada tegude suhtes, mille eest on vahistamismääruse teinud riigi kohus mõistnud vangistuse, kui samade tegude eest karistatakse vahistamismäärust täitva riigi territooriumil ainult rahalise karistusega, mistõttu ei saa vahistamismäärust täitva liikmesriigi siseriikliku õiguse kohaselt vangistust vahistamismäärust täitvas liikmesriigis täide viia ning see nõrgendab süüdimõistetud isiku sotsiaalset rehabilitatsiooni ja tema perekondlikke, ühiskondlikke või majanduslikke sidemeid?

⁽¹⁾ Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsus 2002/584 Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (EÜT L 190, lk 1; ELT eriväljaanne 19/006, lk 34).

4. septembril 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik**(Kohtuasi C-526/17)**

(2017/C 347/32)

*Kohtumenetluse keel: itaalia***Pooled**

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Gattinara, P. Ondrůšek ja A. Tokár)

Kostja: Itaalia Vabariik

Hageja nõuded

Hageja palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et kuna Itaalia Vabariik pikendas kiirtee A 12 Civitavecchia–Livorno ehitustööde kontsessiooni 31. detsembrini 2046 hanketeadet avaldamata, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad talle Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ ehitustööde riigihanketingimuste, asjade riigihanketingimuste ja teenuste riigihanketingimuste sõlmimise korra kooskõlastamise kohta (ELT 2004, L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 06/07, lk 172; muudatustega arvestavas redaktsioonis) artiklitest 2 ja 58;
- mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon on seisukohal, et kiirtee A 12 Civitavecchia–Livorno ehitustööde kontsessiooni pikendamine 31. detsembrini 2046 kujutab endast kontsessiooni ühe peamise tingimuse muutmist ja kuna tegemist on kõnealuse kontsessiooni olulise muudatusega, siis kujutab kõnealune pikendamine endast uue ehitustööde kontsessiooni andmist ning see oleks tulnud teha teatavaks hanketeate avaldamise teel. Kuna sellist teadet aga ei avaldatud, siis on Itaalia Vabariik rikkunud direktiivi 2004/18/EÜ artiklitest 2 ja 58 tulenevaid kohustusi.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 19. juuli 2017. aasta määrus – Yanukovych versus nõukogu

(Kohtuasi T-347/14 INTP) ⁽¹⁾

(Menetlus — Kohtumääruse tõlgendamine)

(2017/C 347/33)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Olga Stanislavivna Yanukovych, Viktor Viktorovych Yanukovychi pärija (Kiiev, Ukraina) (esindaja: T. Beazley, QC)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: J.-P. Hix ja P. Mahnič Bruni)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Komisjon (esindajad: S. Bartelt ja D. Gauci, hiljem E. Paasivirta ja J. Norris-Usher)

Ese

12. juuli 2016. aasta kohtumääruse Yanukovych vs. nõukogu (T-347/14, EU:T:2016:433) tõlgendamise taotlus.

Resolutsioon

12. juuli 2016. aasta kohtumääruse Yanukovych vs. nõukogu (T-347/14) resolutsiooni punkti 3 tuleb tõlgendada nii, et hagi esitatud tühistamisnõude osas peetakse sellega silmas nii Viktor Viktorovych Yanukovychi kui ka tema pärija Olga Stanislavivna Yanukovychi kantud kulusid.
- Jätta Viktor Viktorovych Yanukovychi pärija Olga Stanislavivna Yanukovychi ja Euroopa Liidu Nõukogu tõlgendamismenetlusega seonduvad kulud nende endi kanda.
- Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.
- Käesoleva kohtumääruse originaal lisatakse tõlgendatud kohtumääruse originaalile, lisades viimasele ääremärkuse käesoleva kohtumääruse kohta.

⁽¹⁾ ELT C 253, 4.8.2014.

4. juulil 2017 esitatud hagi – Arca Capital Bohemia versus komisjon

(Kohtuasi T-440/17)

(2017/C 347/34)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Arca Capital Bohemia a.s. (Praha, Tšehhi Vabariik) (esindaja: advokaat M. Nedelka)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 15. märtsi 2017. aasta otsus COMP/D3/PB/2017/026659, millega jäeti vastavalt määrusele (EÜ) nr 1049/2001 andmata luba tutvuda dokumentidega, mis on seotud juhtumiga COMP/SA.17006 – C-27/04 (ex CZ 49/03) – Agrobanka Praha a.s. and GE Capital Bank a.s;

- tühistada komisjoni 4. mai 2017. aasta otsus nr C(2017) 3130 final, millega kinnitati 15. märtsi 2017. aasta otsus nr COMP/D3/PB/2017/026659;
- jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja hageja kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses ja kolmandas taandes sätestatud erandeid kohaldatai vääralt.
 - Hageja väidab siinkohal, et kostja kohaldas valesti asjakohast kohtupraktikat, mis ei kuulu tema arvates kohaldamisele juhtudel, kui haldustoimik on lõplik. Ühtlasi on riigiabi juhtumite puhul suur avalik huvi saada võimalikult palju teavet kontrollimaks riigi asutusi; samuti peaks ärihuvidel põhinevate argumentide puhul võtma arvesse teistsuguseid kaalutlusi, kui ühinemiste või kartellijuhtumite puhul.
2. Teine väide, et dokumentide avaldamiseks on ülekaalukas avalik huvi.
 - Hageja toob siinkohal välja argumendid, mis on seotud põhjustega, miks kõnealune pank erastati, ja Tšehhi pangandussektori stabiilsusega.

4. juulil 2017 esitatud hagi – Arca Capital Bohemia versus komisjon

(Kohtuasi T-441/17)

(2017/C 347/35)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Arca Capital Bohemia a.s. (Praha, Tšehhi Vabariik) (esindaja: advokaat M. Nedelka)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 13. märtsi 2017. aasta otsus COMP/F3/NB/tt*D-2017/025322, millega jäeti vastavalt määrusele (EÜ) nr 1049/2001 osaliselt andmata luba tutvuda dokumentidega, mis on seotud juhtumiga COMP/SA. 25076 (2011/ NN) – Privatisation of Rental Housing – Karbon Invest;
- tühistada komisjoni 4. mai 2017. aasta otsus C(2017) 3129 final, millega kinnitati komisjoni 13. märtsi 2017. aasta otsus COMP/F3/NB/tt*D-2017/025322;
- jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja hageja kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses ja kolmandas taandes sätestatud erandeid kohaldatai vääralt.
 - Hageja väidab siinkohal, et kostja kohaldas valesti asjakohast kohtupraktikat, mis ei kuulu tema arvates kohaldamisele juhtudel, kui haldustoimik on lõplik. Ühtlasi on riigiabi juhtumite puhul suur avalik huvi saada võimalikult palju teavet kontrollimaks riigi asutusi; samuti peaks ärihuvidel põhinevate argumentide puhul võtma arvesse teistsuguseid kaalutlusi, kui ühinemiste või kartellijuhtumite puhul.

2. Teine väide, et dokumentide avaldamiseks on ülekaalukas avalik huvi.

- Hageja toob siinkohal välja argumendid, mille kohaselt mainitud erastamisel oli äärmiselt negatiivne sotsiaalne mõju ja osundab levinud kahtlustusele, et riigi asutused panid menetluse käigus toime rikkumisi.

18. juulil 2017 esitatud hagi – Bowles versus keskpank

(Kohtuasi T-447/17)

(2017/C 347/36)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Carlos Bowles (Frankfurt, Saksamaa) (esindaja: advokaat L. Levi)

Kostja: Euroopa Keskpank

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- sellele vastavalt:
 - tühistada 31. jaanuari 2017. aasta otsus, mis tehti töötajatele teatavaks 1. veebruaril 2017 ja millega [X] nimetati presidendi nõunikuks ja juhatuse juures tegutsevaks nõukogu koordinaatoriks, tühistada otsus mitte nimetada hagejat sellele ametikohale ja otsus, mille tõttu ei olnud hagejal võimalik sellele ametikohale kandideerida;
 - tühistada 16. mail 2017 tehtud ja 23. mail 2017 kättetoimetatud otsus jätta erikaebus rahuldamata;
 - mõista välja hüvitis hagejale tekitatud varalise kahju eest, mis seisneb kaotatud võimaluses saada nimetatud presidendi nõunikuks ja juhatuse juures tegutsevaks nõukogu koordinaatoriks;
 - mõista välja hüvitis hagejale tekitatud mittevaralise kahju eest, mille suurus on *ex aequo et bono* hinnatuna 1 sümboolne euro;
 - mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

- Esimene väide, et rikutud on avalikkuse, läbipaistvuse, võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtteid, kodukorra artikli 20 lõiget 2, personali teenistustingimuste artikli 8 punkti a, personalieeskirjade artikli 1a lõike 1 punkti 1, ELL artikleid 2 ja 3 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 20 ja 41. Hageja leiab, et tal ei olnud võimalust kandideerida presidendi nõuniku ja juhatuse juures tegutseva nõukogu koordinaatori ametikohale, samal ajal kui [X-le] see võimalus anti.
- Teine väide, et rikutud on personalieeskirjade artikli 1a punkti 7, kuna selline õiguslik alus võimaldab nimetada ainult kandidaadi juhatuse liikme nõuniku ametikohale, mitte aga kandidaati presidendi nõuniku ja juhatuse juures tegutseva nõukogu koordinaatori ametikohale, mille puhul lisanduvad ametikohustused, mis on nõuniku kohustustest taseme võrra kõrgemad.
- Kolmas väide, et uue ametikoha loomise ja koordinaatori ametikoha taseme muutmise küsimuses ei konsulteeritud personalikomiteega, mistõttu rikuti personali teenistustingimuste artikleid 48 ja 49 ja vastastikuse mõistmise memorandumit.

- Neljas väide, et rikutud on hea halduse põhimõtet, sest puudub presidendi nõuniku ja juhatuse juures tegutseva nõukogu koordinaatori ametikoha ametikirjeldus.

20. juulil 2017 esitatud hagi – TL versus Euroopa Andmekaitseinspektor

(Kohtuasi T-452/17)

(2017/C 347/37)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: TL (esindajad: advokaadid T. Léonard ja M. Cock)

Kostja: Euroopa Andmekaitseinspektor

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et Euroopa Andmekaitseinspektori 16. mai 2017. aasta otsus, millega lükatakse tagasi taotlus muuta anonüümseks kohtuotsus [konfidentsiaalne] ⁽¹⁾ ja isikuandmeid sisaldavad veebilehed, rikub tulenevalt sellest, et sellega lükati kaebus tagasi põhjendusel, et see kujutab endast uuesti läbivaatamise taotlust, ning ei vastatud hageja argumentidele, järgmisi õigusnorme:
 - Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT 2001, L 8, lk 1; ELT eriväljaanne 13/26, lk 102) artikli 46 punkt a ja Euroopa Andmekaitseinspektori 17. detsembri 2012. aasta otsuse 2013/504/EL töökorra vastuvõtmise kohta (ELT 2013, L 273, lk 41) artikkel 33 ja artikli 34 lõige 1, millega rakendati nimetatud artikli 46 punkti a, milles on Euroopa Andmekaitseinspektorile määratud kohustus uurida kaebusi ning teavitada andmesubjekti selle uurimise tulemustest;
 - Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 41, milles on liidu institutsioonidele ja organitele kehtestatud üldine põhjendamiskohustus;
- tuvastada, et kuna vaidlustatud otsuses on leitud, et Euroopa Andmekaitseinspektor ei ole pädev hageja kaebust lahendama, rikub see otsus määruse (EÜ) nr 45/2001 artikli 46 punkti c, koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 8 lõikega 3;

sellest tulenevalt:

- tunnistada vaidlustatud otsus tühi;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Andmekaitseinspektorilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa Andmekaitseinspektor ei vastanud kaebusele, mille hageja talle oli esitanud. Kuna vaidlustatud otsusega lükati kaebus tagasi põhjendusel, et see kujutas endast uuesti läbivaatamise taotlust, ja ei vastatud argumentidele, mis hageja oli esitanud anonüümseks muutmise taotluse põhjendamiseks, rikub vaidlustatud otsus hageja väitel määruse (EÜ) nr 45/2001 artikli 46 punkti a, milles on Euroopa Andmekaitseinspektorile määratud kohustus uurida kaebusi ning teavitada andmesubjekti selle uurimise tulemustest, ning Euroopa Andmekaitseinspektori 17. detsembri 2012. aasta otsuse 2013/504/EL töökorra vastuvõtmise kohta artiklit 33 ja artikli 34 lõiget 1, millega rakendati eespool nimetatud artikli 46 punkti a ning mille kohaselt Euroopa Andmekaitseinspektor menetleb kaebusi ja teatab kaebuse esitajale selle tulemustest ja võetud meetmest. Hageja väitel ei menetlenud Euroopa Andmekaitseinspektor kaebust, kuna ta kvalifitseeris selle vääralt uuesti läbivaatamise taotluseks. Peale selle rikub vaidlustatud otsus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 41, milles on liidu institutsioonidele ja organitele kehtestatud üldine põhjendamiskohustus.

2. Teine väide, et rikutud on määruse (EÜ) nr 45/2001 artikli 46 punkti c, koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 8 lõikega 3, kuna Euroopa Andmekaitseinspektor leidis vääralt, et ta ei ole pädev hageja kaebust lahendama.

(¹) Kustutatud konfidentsiaalsed andmed.

20. juulil 2017 esitatud hagi – TV versus nõukogu

(Kohtuasi T-453/17)

(2017/C 347/38)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: TV (esindajad: advokaadid L. Levi ja A. Blot)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

seetõttu:

- tühistada 19. augusti 2016. aasta otsus öelda hageja leping üles katseaja lõpul ehk 1. septembril 2016;
- tühistada ametisse nimetava asutuse 11. aprilli 2017. aasta otsus jätta hageja 4. novembri 2016. aasta kaebus rahuldamata;
- mõista hagejale tekitatud mittevaralise kahju eest välja hüvitis 20 000 eurot;
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

- Esimene väide, et on rikutud põhjendamiskohustust.
- Teine väide, et vaidlustatud otsus on õigusvastane, sest see kinnitab hindamiskomitee (CORAP) arvamuses toodud järeldust, asendades hindajate hinnangu enda hinnanguga.
- Kolmas väide, et tehtud on ilmseid faktivigu ja rikutud õigusnorme, mistõttu on katseaja hindamisaruanne ebaõige.
- Neljas väide, et katseag ei toimunud nõuetekohastes tingimustes.
- Viies väide, et rikutud on hoolitsemiskohustust ja hea halduse põhimõtet.

Hageja leiab lisaks, et tühistamisväidete raames mainitud rikkumised võib lugeda kostja toimepanduteks. Seetõttu palub ta välja mõista ka hüvitise mittevaralise kahju eest, mis vaidlustatud otsustega väidetavalt on tekitatud.

21. juulil 2017 esitatud hagi – Shindler jt versus nõukogu**(Kohtuasi T-458/17)**

(2017/C 347/39)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hagejad: Harry Shindler (Porto d'Ascoli, Itaalia) ja 12 teist hagejat (esindaja: advokaat J. Fouchet)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Liidu Nõukogu 22. mai 2017. aasta otsus (EL, Euratom), XT 21016/17 koos selle lisaga XT 21016/17, ADD 1 REV 2, millega antakse luba alustada Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigiga läbirääkimisi lepingu üle, milles sätestatakse Ühendkuningriigi Euroopa Liidust väljaastumise kord;
- selle tulemusena,
 - mõista kõik menetluskulud välja Euroopa Liidu Nõukogult, sealhulgas advokaadikulud 5 000 euro ulatuses;
 - tingimusel, eelkõige Bordeaux' advokatuuri liikmete SCP CORNILLE-POUYANNE'i puhul, et esitatakse kõik asjakohased seisukohad Euroopa Liidu Üldkohtu poolt kindlaks määratud kohtuistungil.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kaks väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa Liidu Nõukogu 22. mai 2017. aasta otsuses (EL, Euratom), XT 21016/17 koos selle lisaga XT 21016/17, ADD 1 REV 2, millega antakse luba alustada Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigiga läbirääkimisi lepingu üle, milles sätestatakse Ühendkuningriigi Euroopa Liidust väljaastumise kord (edaspidi „vaidlustatud otsus“), on rikutud menetlusnormi. See väide on jagatud kaheks osaks.
 - Esimene osa, mille kohaselt on rikutud Euratomi asutamislepingut, kuna vaidlustatud otsus ja selle lisa näevad ette, et koos liidust väljaastumisega astub Ühendkuningriik automaatselt välja Euroopa Aatomienergiaühendusest, ilma et toimuks eraldiseisvat väljaastumise ja läbirääkimiste menetlust.
 - Teine osa, mille kohaselt on kahjustatud liidu ja liikmesriikide vahelist pädevuse jaotust, kuna vaidlustatud otsus ja selle lisa annavad liidule erakorralise horisontaalse pädevuse korraldada Ühendkuningriigi väljaastumislepingu läbirääkimisi ning välistavad võimaluse, et see leping oleks segavastutusega, nii et lõpliku lepingu ratifitseerimist liikmesriikide poolt ei ole ette nähtud.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsus on sisuliselt õigusvastane; see väide jaguneb kolmeks osaks.
 - Esimene osa, mille kohaselt on rikutud võrdsuse põhimõtet, kui võrd kostja lubas vaidlustatud otsuse ja selle lisa vastuvõtmisega väljaastumise menetluse algatamist ilma, et kodumaalt lahkunud Euroopa kodanikud saaksid avaldada arvamust oma Euroopa kodakondsuse võimaliku kaotamise kohta. Seeläbi rikuti õigust olla ära kuulatud ja avaldada oma arvamust Euroopa tasanditpuudutavatel valimistel hääletamise teel. Vaidlustatud otsus muudab seega kehtivaks teise järgu kodanike kategooria olemasolu, kes on hääletamisõigusest ilma jäetud selle tõttu, et nad on kasutanud oma liikumisvabadust, ning sellest tulenevalt ei järgi see otsus kodanike võrdse kohtlemise põhimõtet. Hagejad leiavad, et Euroopa kodanikke on diskrimineeritud nende elukoha alusel.

- Teine osa, mille kohaselt on rikutud ELTL artiklit 203, kuna vaidlustatud otsus näeb ette Suurbritannia ülemeremaade ja –territooriumide välja astumise, ilma et nende elanikud oleksid saanud hääletada Euroopa lepinguga ette nähtud assotsieerimise korrast välja astumise poolt, käsitlemata neid puudutavat ELTL artiklis 203 nimetatud erimenetlust, nii et vaidlustatud otsuses on rikutud ELTL artiklis 199 sätestatud asutamisevabadust.
- Kolmas osa, mille kohaselt on rikutud õiguskindluse ja õiguspärase ootuse põhimõtteid, kuna hagejad leiavad, et ebakindla tulemusega läbirääkimiste alustamine väljaastumise lepingu üle mõjutab oluliselt norme, mis reguleerivad õigusi, mis nendel hagejatel on tulenevalt Euroopa kodakondsusest, kuigi nad on korraldanud era- ja perekonnaval teises liikmesriigis tänu liikumisvabaduse kasutamisele. Vaidlustatud otsus ja selle lisa ei täida seega õigusnormi ootuspärasuse nõudeid, mis on seatud õiguskindluse ja õiguspärase ootuse põhimõtetega, ning rikub ka õigust era- ja perekonnaval austamisele.

25. juulil 2017 esitatud hagi – TN versus ENISA

(Kohtuasi T-461/17)

(2017/C 347/40)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: TN (esindajad: advokaadid L. Levi ja A. Blot)

Kostja: Euroopa Liidu Võrgu- ja Infoturbeamet (ENISA)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada ENISA 25. novembri 2016. aasta otsus võtta tagasi hagejale tehtud töopakumine korporatiivteenuste ja sidusrühmadega suhtlemise osakonna juhataja ametikohale;
- tühistada ENISA 20. aprilli 2017. aasta otsus, millega hageja kaebus rahuldamata jäeti;
- mõista hageja kasuks välja talle tekitatud varaline ja mittevaraline kahju;
- mõista kõik kohtukulud välja ENISA-lt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimese väite kohaselt rikkus kostja hageja suhtes lepingulisi kohustusi.
 - Hageja väidab, et pakkumist ei olnud võimalik enam tagasi võtta, kuna leping oli juba sõlmitud, ning vaidleb kostja argumentidele vastu.
 2. Teise väite kohaselt on hageja isikuandmeid alusetult töödeldud ning rikutud Euroopa Liidu muude teenistujate teenistustingimuste artiklit 12, hoolitsemiskohustust ja õigust heale haldusele.
 3. Kolmanda väite kohaselt on rikutud õigust olla ära kuulatud.
 - Hagejat ei kuulatud enne töopakumise tagasivõtmise otsuse tegemist ära.
-

25. juulil 2017 esitatud hagi – TO versus EEA**(Kohtuasi T-462/17)**

(2017/C 347/41)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* TO (esindaja: advokaat N. Lhoëst)*Kostja:* Euroopa Keskkonnaamet**Nõuded***Hageja* palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Keskkonnaameti (AEE) 22. septembri 2016. aasta otsus, millega lõpetati hageja teenistussuhe lepingulise töötajana;
- tühistada AEE 20. aprilli 2017. aasta otsus, mille jäeti rahuldamata hageja 21. detsembril 2016 esitatud kaebus;
- mõista AEE-lt hageja kasuks välja hüvitis, mis on arvutatud nelja aasta palga alusel, millest on maha arvatud sel ajavahemikul saadud töötuhüvitis;
- mõista AEE-lt hageja kasuks välja 3 500,00 eurot kahju eest, mis seotud üürilepingu ennetähtaegse lõpetamisega Kopenhaagenis ja mida võidakse vajadusel suurendada;
- tühistada hageja 2016 aasta septembri töötasu teatis, eelkõige kuna selles ei sisaldu 22. septembri 2016. aasta palk;
- mõista AEE-lt hageja kasuks välja 50 000,00 euro suurune hüvitis mittevahalise kahju eest, mis tekitati 22. septembri 2016. aasta lepingu ülesütlemise otsusega;
- mõista AEE-lt hageja kasuks välja 5 000,00 euro suurune hüvitis mittevahalise kahju eest, mis tekitati sellega, et AEE rikkus Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artiklit 26;
- mõista AEE-lt hageja kasuks välja 10 000,00 euro suurune summa mittevahalise kahju eest, mis tekitati sellega, et AEE avaldas talle tema töövõimetuse ajal psühholoogilist survet;
- viimase võimalusena mõista AEE-lt hageja kasuks välja summa ühe kuu etteteatamistähtaaja eest ning hüvitis, mis võrdub ühe kolmandiku tema põhipalgaga ühe kuu katseaja eest, mille ta läbis vastavalt muude teenistujate teenistustingimuste artikli 84 ette nähtud sätetele;
- mõista kohtukulud välja AEE-lt.

Väited ja peamised argumendid*Hagi põhjenduseks* esitab hageja kaheksa väidet.

- Esimene väide, et ei ole kohaldatav muude teenistujate teenistustingimuste artikkel 84.
- Teine väide, et on rikutud muude teenistujate teenistustingimuste artikli 48 punkti b ja artikli 16 lõiget 2.
- Kolmas väide õigusvastasuse väite kohta diskrimineerimise tõttu seoses muude teenistujate teenistustingimuste artikliga 84.
- Neljas väide, et on rikutud personalieeskirjade artiklit 26 ja kaitseõigusi.
- Viies väide, et on rikutud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrust (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT 2001, L 8, lk 1; ELT eriväljaanne 13/26, lk 102) ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 8.
- Kuues väide, et on rikutud muude teenistujate teenistustingimuste artiklit 84, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 41 ja hoolitsemiskohustust.

- Seitsmes väide, et on tehtud ilmne hindamisviga.
- Kaheksas väide, et on kuritarvitatud võimu.

26. juulil 2017 esitatud hagi – Barata versus parlament

(Kohtuasi T-467/17)

(2017/C 347/42)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Carlos Manuel Henriques Barata (Lissabon, Portugal) (esindajad: advokaadid G. Pandey, D. Rovetta ja V. Villante)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada järgmised otsused ja haldusaktid ning kui see on asjakohane, pärast konkursiteate EP/CAST/S/16/2016 ⁽¹⁾ õigusvastaseks ja hageja suhtes kohaldamatuks tunnistamist ELTL artikli 277 alusel;
- personaliarenduse direktori 26. oktoobri 2016. aasta otsus mitte kanda C. M. H. Baratat esialgsesse kandidaatide nimekirja, mis on koostatud 2016/2017. aasta CASTi lepingu sõlmimise menetluse raames lepinguliste töötajate tegevusüksusesse I sõidukijuhina töölevõtmiseks;
- parlamendi infrastruktuuri ja logistika peadirektoraadi (INLO) otsus, mis saadeti 28. novembri 2016. aasta e-kirjaga ja millega kinnitati eelnimetatud otsust mitte kanda C. M. H. Baratat esialgsesse kandidaatide nimekirja, mis on koostatud 2016./2017. aasta CASTi lepingu sõlmimise menetluse raames lepinguliste töötajate tegevusüksusesse I sõidukijuhina töölevõtmiseks;
- Euroopa Parlamendi peasekretariaadi 25. aprilli 2017. aasta otsus, mille on allkirjastanud Klaus Welle ja mille C. M. H. Barata sai kätte väljastustatega tähtkirja teel ning millega jäeti 9. jaanuaril 2017 Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel esitatud hageja kaebus rahuldamata;
- mõista käesoleva menetluse kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab hagi põhjenduseks neli väidet. Ta väidab, et on rikutud personalieeskirjade artiklit 25 ja ELTL artiklit 296, kuna hageja teoreetilisi teadmisi ja faktilisi asjaolusid on ebaõigesti hinnatud tulenevalt sellest, et tõend/küsimustik, mis väidetavalt vastas hagejale konkursi ajal esitatud dokumendile, ei ole autentne. Ilmne viga on tingitud parlamendi puudulikust järelevalvest selle üle, kas allhankija, kelle ülesanne oli hinnata CASTi valikumenetluse raames esitatud taotlusi, täitis hoolsuskohustust. See pärssis hagejale piisavate põhjenduste esitamist.

Veel tugineb hageja tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtte rikkumisele, kuna ta ei saanud kasutada kaitseõigust ja õigust olla ära kuulatud, millega rikuti seega Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 41, ning väidab, et konkursiteade EP/CAST/S/16/2016 on õigusvastane ja talle mittekohaldatav.

Lisaks väidab hageja, et parlament tegutses *ultra vires*, kui ta andis valikumenetluse läbiviimise õiguse Ecole de Maîtrise Automobile'ile (edaspidi „allhankija“), kelle suhtes ei ole kohaldada personalieeskirja ega EL institutsioonide sise-eeskirju. Hageja leiab, et sellega on rikutud konkursiteadet ja personalieeskirjade artiklit 30 koostoimes personalieeskirjade III lisaga, mille tõttu on eespool viidatud hea halduse põhimõtte rikkumine veelgi raskem.

Peale selle tugineb hageja personalieeskirjade artikli 1, diskrimineerimiskeelu ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumisele seoses sellega, kuidas parlament ja/või allhankija konkursi läbi viisid, ja seoses sellega, et osalemise huvist teatanud kandidaatide teise keele valikut piirati.

Lõpuks väidab hageja, et on rikutud võrdsete võimaluste põhimõtet ning ELTL artikli 296 lõiget 2 ja personalieeskirjade artiklit 25, kuna parlament ja allhankija ei põhjendanud oma otsuseid, ning selle rikkumise muudab veelgi raskemaks asjaolu, et parlament ei kontrollinud allhankija tegevust. Hageja leiab, et on rikutud konkursiteadet EP/CAST/S/16/2016, mõistliku ja hea halduse põhimõtet, hageja õiguspärasest ootust ning võrdsuse põhimõtet.

(¹) Osalemiskutse – lepingulised töötajad – tegevusüksus – Sõidukijuhid (n/m) EP/CAST/S/16/2016 (ELT 2016, C 131 A/01).

31. juulil 2017 esitatud hagi – Haswani versus nõukogu

(Kohtuasi T-477/17)

(2017/C 347/43)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: George Haswani (Yabroud, Süüria) (esindaja: advokaat G. Karouni)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 27. mai 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/850, millega muudetakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid;
- tühistada nõukogu 27. mai 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/840, millega rakendatakse määrust (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias;
- tühistada nõukogu 29. mai 2017. aasta otsus (ÜVJP) 2017/917, millega muudetakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid;
- tühistada nõukogu 29. mai 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/907, millega rakendatakse määrust (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias;
- tühistada nõukogu 10. juuli 2017. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2017/1245, millega rakendatakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid;
- tühistada nõukogu 10. juuli 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/1241, millega rakendatakse määrust (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süüria;
- sellest tulenevalt,
 - teha ettekirjutus, et nimi George Haswani kustutatakse eespool viidatud aktide lisadest;
 - mõista nõukogult välja summa 100 000 eurot hagejale tekitatud moraalse kahju hüvitisena;
 - jätta nõukogu kanda tema enda kohtukulud ja mõista temalt välja hageja kohtukulud, mille kohta ta esitab tõendid menetluse käigus.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on ELTL artikli 296 lõikest 2 tulenevat põhjendamiskohustust. Hageja heidab Euroopa Liidu Nõukogule ette laiatähenduslikke ja üldiseid põhjendusi, milles ei märgita täpselt ja konkreetselt põhjuseid, miks ta on oma kaalutusõigust kasutades jõudnud seisukohale, et hageja suhtes tuleb piiravaid meetmeid võtta. Niisiis ei ole tuginetud ühelegi konkreetsele ja objektiivsele asjaolule, mida saaks hagejale ette heita ja mis võiks põhjendada asjassepuutuvaid meetmeid.

2. Teine väide puudutab proportsionaalsuse nõuet põhiõiguste rikkumise korral. Hageja on seisukohal, et vaidlusalused meetmed peaksid olema kehtetud, sest need on seatud eesmärgi arvestades ebaproportsionaalsed ning riivavad ülemääraselt tema ettevõtlusvabadust ja õigust omandile, mis on ette nähtud vastavalt Euroopa Liidu põhiõigusteharta artiklites 16 ja 17. Ebaproportsionaalsus tuleneb selles, et meetmed hõlmavad kogu mõjutavat majandustegevust ilma muude kriteeriumiteta.
3. Kolmas väide käsitleb ilmselt hindamisviga ja tõendite puudumist, sest nõukogu tuvastas oma järjestikustes põhjendustes, millega ta piiravaid meetmeid õigustas, tõenditele, mis ilmselgelt ei ole faktiliselt kontrollitud, sest viidatud faktidel puudub igasugune tõsiseltvõetav alus.
4. Neljas väide puudutab kahjuhüvitist, sest teatavate tõendamata raskete tegude süükspanemine tekitab hagejale ja tema perekonnale riske, mida väljendab tekkinud kahju suurus ja mis põhjendab tema kahju hüvitamise nõuet.

2. augustil 2017 esitatud hagi – PO versus Euroopa välisteenistus

(Kohtuasi T-479/17)

(2017/C 347/44)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: PO (esindajad: advokaadid N. de Montigny ja J. N. Louis)

Kostja: Euroopa välisteenistus

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada

— 10. novembri 2016. aasta arvutus, mille edastas talle Euroopa välisteenistuse personalihalduse teenistus, ning vajadusel 24. oktoobri e-kiri, milles sama teenistus teatas talle, et tal ei ole õigust tema kahe lapse õppekulude hüvitamisele ulatuses, mis ületab ametnike personalieeskirjade X lisa artiklis 15 piirmäära, kuna ta on ümberõppel;

— vajadusel tema 16. mai 2017. aasta kaebusele antud sõnaselge rahuldamata jätmise vastus;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide puudutab õigusvastasust, kuna 10. novembri 2016. aasta arvutus (edaspidi „vaidlustatud üksikotsus“) ja 15. aprilli 2016. aasta teatis ja 22. septembri 2016. aasta teatis, millele arvutus tugineb, ning Guidelines rikuvad Euroopa Liidu ametike personalieeskirju (edaspidi „personalieeskirjad“) ja selle X lisa.
2. Teine väide puudutab õigusvastasust, kuna vaidlustatud üksikotsuse aluseks olevad teatised rikuvad Guidelines'i.
3. Kolmas väide, et vaidlustatud üksikotsus on õigusvastane järgmistel põhjustel:
 - on rikutud ettenähtavuse, õiguspärase ootuse ja õiguskindluse põhimõtet ning hea halduse põhimõtet ning nende omandatud õigusi;
 - on rikutud õigust perekonnale ja õigust haridusele;

- on rikutud võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet;
- ei ole omavahel kaalutud erinevaid huve ja proportsionaalsuse põhimõtte tagamise vajadust.

7. augustil 2017 esitatud hagi – SFP Asset Management jt versus Ühtne Kriisilahendusnõukogu

(Kohtuasi T-502/17)

(2017/C 347/45)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hagejad: SFP Asset Management, S.A. (Genf, Šveits), Twenty First Trade Inc. (Panamá, Panama), Merlos Infor, S.L. (Badalona, Hispaania) (esindaja: advokaat J. Gálvez Pascual)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- Tuvastada, et Ühtse Kriisilahendusnõukogu 7. juuni 2017. aasta täitevistungil vastu võetud otsus SRB/EES/2017/08, millega võeti vastu finantsasutuse Banco Popular Español, A.S. kriisilahendusskeem, rikub Euroopa Liidu õigust;
- tühistada seejärel nimetatud otsus ning hilisemad rakendusaktid, mida Ühtne Kriisilahendusnõukogu *ex tunc* õiguspäraselt vastu võtab.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, mis on esitatud kohtuasjades T-478/17, Mutualidad de la Abogacía y Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno y SFL vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-483/17, García Suárez jt vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-484/17, Fidesban jt vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-497/17, Sánchez del Valle y Calatrava Real State 2015 vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu ning T-498/17, Pablo Alvarez de Linera Granda vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu.

4. augustil 2017 esitatud hagi – Ruiz Sacristán ja Arias Mosquera versus komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu

(Kohtuasi T-503/17)

(2017/C 347/46)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hagejad: Jaime Ruiz Sacristán (Cuahtémoc, Mehhiko), José María Arias Mosquera (Madrid, Hispaania) (esindajad: advokaadid B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín ja B. Fernández García)

Kostjad: Euroopa Komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul tühistada:

- Ühtse Kriisilahendusnõukogu 7. juuni 2017. aasta täitevistungil vastu võetud otsus SRB/EES/2017/08, millega võeti vastu finantsasutuse Banco Popular Español, A.S. kriisilahendusskeem;
- komisjoni 7. juuni 2017. aasta otsus (EL) 2017/1246, millega võeti vastu Banco Popular Español, A. S. kriisilahendusskeem.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, mis on esitatud kohtuasjades T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía y Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno y SFL vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu*, T-483/17, *García Suárez jt vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu*, T-484/17, *Fidesban jt vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu*, T-497/17, *Sánchez del Valle y Calatrava Real State 2015 vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu* ning T-498/17, *Pablo Alvarez de Linera Granda vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu*.

4. augustil 2017 esitatud hagi – Estévez Puerto jt versus komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu**(Kohtuasi T-504/17)**

(2017/C 347/47)

*Kohtumenetluse keel: hispaania***Pooled**

Hagejad: José Ramón Estévez Puerto (Jerez de la Frontera, Hispaania) ja teised 14 hagejat (esindajad: advokaadid B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruíz de la Torre Esporrín ja B. Fernández García)

Kostjad: Euroopa Komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul tühistada:

- Ühtse Kriisilahendusnõukogu 7. juuni 2017. aasta täitevistungil vastu võetud otsus SRB/EES/2017/08, millega võeti vastu finantsasutuse Banco Popular Español, A.S. kriisilahendusskeem;
- komisjoni 7. juuni 2017. aasta otsus (EL) 2017/1246, millega võeti vastu Banco Popular Español, A. S. kriisilahendusskeem.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, mis on esitatud kohtuasjades T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía y Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno y SFL vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu*, T-483/17, *García Suárez jt vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu*, T-484/17, *Fidesban jt vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu*, T-497/17, *Sánchez del Valle y Calatrava Real State 2015 vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu* ning T-498/17, *Pablo Alvarez de Linera Granda vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu*.

4. augustil 2017 esitatud hagi – Inverni jt versus komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu**(Kohtuasi T-505/17)**

(2017/C 347/48)

*Kohtumenetluse keel: hispaania***Pooled**

Hagejad: Inverni, SL (Madrid, Hispaania), Inverindesa, SL (Madrid) ja Isaac Ignacio Fernández Fernández (Oviedo, Hispaania) (esindajad: advokaadid B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín y B. Fernández García)

Kostjad: Euroopa Komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul tühistada:

- Ühtse Kriisilahendusnõukogu 7. juuni 2017. aasta täitevistungil vastu võetud otsus SRB/EES/2017/08, millega võeti vastu finantsasutuse Banco Popular Español, A.S. kriisilahendusskeem;
- komisjoni 7. juuni 2017. aasta otsus (EL) 2017/1246, millega võeti vastu Banco Popular Español, A. S. kriisilahendusskeem.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, mis on esitatud kohtuasjades T-478/17, Mutuality de la Abogacía y Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno y SFL vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-483/17, García Suárez jt vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-484/17, Fidesban jt vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-497/17, Sánchez del Valle y Calatrava Real State 2015 vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu ning T-498/17, Pablo Alvarez de Linera Granda vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu.

8. augustil 2017 esitatud hagi – Makhoul versus nõukogu

(Kohtuasi T-506/17)

(2017/C 347/49)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Rami Makhoul (Damaskus, Süüria) (esindaja: advokaat E. Ruchat)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hageja hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- seetõttu tühistada hagejat puudutavas osas 29. mai 2017. aasta otsus (ÜVJP) ja selle hilisemad rakendusaktid;
- mõista kohtukukud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud aktid rikuvad hageja kaitseõigusi, muu hulgas tema õigust tõhusale kohtulikule kaitsesele, mis on sätestatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (EIÕK) artiklites 6 ja 13, ELTL artiklis 215 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklites 41 ja 47.
2. Teine väide, et kostja rikkus põhjendamiskohustust, sest esitatud põhjendus ei ole niisugune, millega saaks lugeda täidetuks Euroopa Liidu institutsioonide kohustuse, mis tuleneb EIÕK artiklist 6, ELTL artiklist 296 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 41.
3. Kolmas väide, et nõukogu on teinud ilmse hindamisvea seoses hageja osalusega Süüria režiimi rahastamises.
4. Neljas väide, et vaidlustatud aktid piiravad põhjendamatult ja ebaproportsionaalselt hageja põhiõigusi ja eelkõige tema õigust omandile, mis on sätestatud EIÕK lisaprotokollis nr 1 artiklis 1 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 17, tema õigust maine kaitsesele, mis on sätestatud EIÕK artiklis 8 ja artikli 10 lõikes 2, süütuse presumptsiooni, mis on kehtestatud EIÕK artiklis 6 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 48, ning tema õigust lahkuda, mille tagab EIÕK protokollis nr 4 artikli 2 lõige 2.

5. Viies väide, et rikutud on ELi ühise välis- ja julgeolekupoliitika raames vastu võetud piiravate meetmete (sanktsioonide) rakendamise ja hindamise suuniseid (nõukogu 2. detsembri 2005. aasta dokument 15114/05).

4. augustil 2017 esitatud hagi – Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa versus komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu

(Kohtuasi T-507/17)

(2017/C 347/50)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa (La Coruña, Hispaania) (esindajad: advokaadid B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín ja B. Fernández García)

Kostjad: Euroopa Komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul tühistada:

- Ühtse Kriisilahendusnõukogu 7. juuni 2017. aasta täitevistungil vastu võetud otsus SRB/EES/2017/08, millega võeti vastu finantsasutuse Banco Popular Español, A.S. kriisilahenduskeem;
- komisjoni 7. juuni 2017. aasta otsus (EL) 2017/1246, millega võeti vastu Banco Popular Español, A. S. kriisilahenduskeem.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, mis on esitatud kohtuasjades T-478/17, Mutuality de la Abogacía y Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno y SFL vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-483/17, García Suárez jt vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-484/17, Fidesban jt vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-497/17, Sánchez del Valle y Calatrava Real State 2015 vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu ning T-498/17, Pablo Alvarez de Linera Granda vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu.

4. augustil 2017 esitatud hagi – Financiere Tesalia jt versus komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu

(Kohtuasi T-508/17)

(2017/C 347/51)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hagejad: Financiere Tesalia, SA (Luxembourg, Luksemburg), Cartera Zurbano, SA (Madrid, Hispaania), Finexperta, SA (Madrid), Eurosigma, SA (Madrid) (esindajad: advokaadid B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín ja B. Fernández García)

Kostjad: Euroopa Komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul tühistada:

- Ühtse Kriisilahendusnõukogu 7. juuni 2017. aasta täitevistungil vastu võetud otsus SRB/EES/2017/08, millega võeti vastu finantsasutuse Banco Popular Español, A.S. kriisilahenduskeem;

- komisjoni 7. juuni 2017. aasta otsus (EL) 2017/1246, millega võeti vastu Banco Popular Español, A. S. kriisilahendusskeem.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, mis on esitatud kohtuasjades T-478/17, Mutualidad de la Abogacía y Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno y SFL vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-483/17, García Suárez jt vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-484/17, Fidesban jt vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-497/17, Sánchez del Valle y Calatrava Real State 2015 vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu ning T-498/17, Pablo Alvarez de Linera Granda vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu.

7. augustil 2017 esitatud hagi – Cartera de Inversiones Melca jt versus komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu

(Kohtuasi T-509/17)

(2017/C 347/52)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hagejad: Cartera de Inversiones Melca, SL (Avilés, Hispaania), Servicios Inmobiliarios Avilés, SL (Avilés), Hotel Avilés, SA (Avilés), Arside Construcciones Mecánicas, SA (Carreño, Hispaania) (esindajad: advokaadid B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín ja B. Fernández García)

Kostjad: Euroopa Komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul tühistada:

- Ühtse Kriisilahendusnõukogu 7. juuni 2017. aasta täitevistungil vastu võetud otsus SRB/EES/2017/08, millega võeti vastu finantsasutuse Banco Popular Español, A.S. kriisilahendusskeem;
- komisjoni 7. juuni 2017. aasta otsus (EL) 2017/1246, millega võeti vastu Banco Popular Español, A. S. kriisilahendusskeem.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, mis on esitatud kohtuasjades T-478/17, Mutualidad de la Abogacía y Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno ja SFL vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-483/17, García Suárez jt vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-484/17, Fidesban jt vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu, T-497/17, Sánchez del Valle y Calatrava Real State 2015 vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu ning T-498/17, Pablo Alvarez de Linera Granda vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu.

11. augustil 2017 esitatud hagi – De Loecker versus SEAE

(Kohtuasi T-537/17)

(2017/C 347/53)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Stéphane De Loecker (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid J. N. Louis ja N. de Montigny)

Kostja: Euroopa välisteenistus

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— teha järgmine otsus:

- tühistada Euroopa välisteenistuse 10. oktoobri 2016. aasta otsus jätta rahuldamata S. De Loeckeri poolt Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artiklite 12a ja 24 alusel esitatud abitaotlus;
- mõista Euroopa välisteenistusele hagejale tekitatud mittevahalise kahju eest välja 250 000 euro suurune hüvitis;

— jätta Euroopa välisteenistuse kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja hageja kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

- Esimene väide, et rikutud on ELTL artiklit 266, sest kostja eiras sellega, et võttis vastu 10. oktoobri 2016. aasta otsuse (edaspidi „vaidlustatud otsus“), millega jättis rahuldamata hageja esitatud abitaotluse, Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu 16. detsembri 2015. aasta otsuse De Loecker vs. SEAE (F-34/15, EU:F:2015:153) põhjendusi. Hageja leiab ka, et kostja rikkus komisjoni juurdlus- ja distsiplinaarameeti (IDOC) poolt 14. veebruari 2017. aasta kohtuotsuse Kerstens vs. komisjon (T-270/16 P, ei avaldata, EU:T:2017:74) järel vastu võetud menetlust.
- Teine väide, et rikutud on kaitseõigusi ja täpsemalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 41 ette nähtud õigust olla ära kuulatud ja õigust tutvuda toimikuga.

16. augustil 2017 esitatud hagi – VF International versus EUIPO – Virmani (ANOKHI)

(Kohtuasi T-548/17)

(2017/C 347/54)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: VF International Sagl (Stabio, Šveits) (esindaja: advokaat T. van Innis)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Ken Virmani (München, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidluslune kaubamärk: sõnalist osa „ANOKHI“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 13 025 382

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 26. mai 2017. aasta otsus asjas R 2307/2015-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja hageja kohtukulud.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b ja artikli 8 lõike 5 rikkumine;
- Määruse nr 207/2009 artikli 85 ja määruse nr 2868/95 artikli 94 rikkumine.

14. augustil 2017 esitatud hagi – Duym versus nõukogu**(Kohtuasi T-549/17)**

(2017/C 347/55)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Frederik Duym (Ostende, Belgia) (esindaja: advokaat M. Velardo)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- määrata, et
 - tühistada tuleb: otsus, millel rajaneb 7. oktoobri 2016. aasta kiri, mille kohaselt hageja arvati lõplikult välja menetlusest, mille eesmärk oli nimetada ametisse DGA 3B Unit NL osakonna juhataja, ning otsus, millega proua [X] nimetati hollandi keeleosakonna juhatajaks (edaspidi „vaidlusalune otsus“);
 - teiseks, mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

- Esimene väide, mille kohaselt põhjendus oli puudulik, sest nõukogu keeldus väidetavalt andma hagejale kirjalikku ja arvulist põhjendust, mis selgitaks, miks tal hollandi keeleosakonna juhataja kohale kandideerimisel edu ei olnud.
- Teine väide, mille kohaselt rikuti hea halduse põhimõtet ja tehti ilmselge hindamisviga, sest lisaks sellele, et konkursikomisjon ei ole väidetavalt kandidaate võrrelnud arvuliste hinnete alusel, puudub toimikus mis tahes muu dokument, nt kokkuvõtlik kommentaar, mis näitaks, et komisjonis valitses üksmeel, et hageja asemel tuleb ametisse nimetada proua [X].
- Kolmas väide, mille kohaselt rikuti institutsioonisisest vaba ametikoha teadaannet, sest hagejat hinnati ka tõlkeosakonna juhataja poliitilisse rolli puutuvast, aga vaba ametikoha teadaandes ei ole seda rolli üldse märgitud ja ka Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjadest (edaspidi „personalieeskirjad“) ei ilmne, et tõlkeosakonna juhataja roll on ka poliitiline.
- Neljas väide, mille kohaselt eirati teenistuse huve ja tehti ilmselge hindamisviga, sest hollandi keele oskust ei testitud, ehkki tegemist oli hollandi keeleosakonna juhataja kohaga. Selle kohta väidab hageja ETL artikli 277 alusel, et avaldatud vaba ametikoha teadaanne on personalieeskirjade artiklit 7 arvestades õigusvastane. Kuna teadaandes ei ole nõutud hollandi keele täiuslikku valdamist, on see järelikult personalieeskirjade artikliga 7 vastuolus. Sellest tulenevalt nõuab hageja, et käesolevas menetluses tuvastataks vaba ametikoha teadaande õigusvastastus *incidenter tantum*. Viimaseks väidab hageja, et muudes institutsioonide keeleosakondades on juhatajad, kes oskavad soravalt keelt, millesse vastav osakond tõlgib, ent hollandi keeleosakonna puhul ei ole see nii. Seega koheldakse hollandi keelt muude keelte võrreldes erinevalt, mis rikub määruse nr 1/1958 artiklit 1, mille kohaselt kõik keeled on võrdväärselt olulised.

- Viies väide, mille kohaselt rikuti võrdse kohtlemise põhimõtet ja eelkõige personalieeskirjade artiklit 1 d, sest leidis aset sooline ja keeleline diskrimineerimine ning rikuti proportsionaalsuse põhimõtet. Hageja leiab, et kui nähti ette, et suulist eksamit saab sooritada üksnes inglise keeles, rikuti ilmselgelt personalieeskirjade artiklit 1 d, sest proua [X]-i jaoks oli inglise keel keelte valikus tema teine keel, aga hageja jaoks kolmas keel. Samuti oli hagejal palju enam juhtimiskogemust kui proua [X]-l, mistõttu ei saa välistada, et leidis aset ka sooline diskrimineerimine, sest muude toimiku materjalide alusel ilmneb, et institutsioonisisestes menetlustes esineb nõukogus tendents valida juhi kohale naisi, et kompenseerida suurema hulga meeste nimetamist avatud konkursside korral. Viimaseks väidab hageja, et tehti irratsionaalne valik, sest ühelt ainsat keelt eelistati, andes sellele eesõiguse, mis väidetavalt rikub proportsionaalsuse põhimõtet.

17. augustil 2017 esitatud hagi – Staropilsen versus EUIPO – Pivovary Staropramen (STAROPILSEN; STAROPLZEN)

(Kohtuasi T-556/17)

(2017/C 347/56)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Staropilsen s. r. o. (Pilsen, Tšehhi Vabariik) (esindaja: advokaat A. Kodrasová)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Pivovary Staropramen s. r. o. (Praha, Tšehhi Vabariik)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidluslune kaubamärk: ELi sõnamärk „STAROPILSEN; STAROPLZEN“ – ELi kaubamärk nr 9 034 893

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 20. juuni 2017. aasta otsus asjas R 236/2017-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 punkti a ja artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

9. augustil 2017 esitatud hagi – Abdulkarim versus nõukogu

(Kohtuasi T-559/17)

(2017/C 347/57)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Mouhamad Wael Abdulkarim (Dubai, Araabia Ühendemiraadid) (esindajad: advokaadid J.-P. Buyle ja L. Cloquet)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada hagejat puudutavas osas nõukogu 29. mai 2017. aasta otsus (ÜVJP) 2017/917, millega muudetakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid;
- tühistada hagejat puudutavas osas nõukogu 29. mai 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/907, millega rakendatakse määrust (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias;
- mõista kõik kohtukulud, sealhulgas hageja kohtukulud, välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et kostja hindas asjaolusid ilmselgelt valesti, kui asus seisukohale, et hageja aitas kaasa Süüria režiimi toetamisele. Seetõttu esitab ta vaidlustatud aktides väidetavalt kinnitatu kohta järgmised argumendid:
 - M. Abdulkarimi ei saa kvalifitseerida „suurärimeheks“;
 - ta ei ole režiimiga seotud, ei avalda sellele mingit mõju ega kujuta endast reaalselt ohtu, et piiravatest meetmetest seoses olukorraga Süürias kõrvale hoitakse;
 - teda ei saa kvalifitseerida „suurärimeheks“ ka tulenevalt sellest, et ta tegutses varem äriühingus Alkarim For Trade and Industry L.L.C. või muudes nafta-, tööstusliku õli, määrdeainete ja rasvade sektoris tegutsevates äriühingutes Lähis-Idas;
 - ta ei ela ega seega tegutse Süürias.
2. Teine väide, et rikutud on proportsionaalsuse üldpõhimõtet, kuna vaidlustatud aktidega võetud meetmed tekitavad niisuguseid tagajärgi, et neid tuleb juba iseenesest pidada ebaproportsionaalseteks.
3. Kolmas väide, et omandiõigust ja õigust tegeleda kutsealaga on rikutud ebaproportsionaalselt, kuna vaidlusaluste meetmete tagajärjel on hagejal võimatu oma omandit ja majanduslikku vabadust segamatult kasutada.
4. Neljas väide, et võimu on kuritarvitatud, kuna vaidlustatud aktid võeti vastu muude eesmärkide saavutamiseks kui need, millele on viidatud, see tähendab eesmärk kõrvaldada hageja turult, et soodustada muid sellel turul tegutsejaid, ning nende puhul on seega kuritarvitatud võimu.
5. Viies väide, et rikutud on ELTL artikli 296 teises lõigus ette nähtud põhjendamiskohustust, kuna vaidlustatud aktide põhjendus on tegelikult puhtformaalne ning kostja tõenäoliselt selle üle ei juurelnud.

15. augustil 2017 esitatud hagi – L-Shop-Team GmbH versus EUIPO (bags2GO)

(Kohtuasi T-561/17)

(2017/C 347/58)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: L-Shop-Team GmbH (Dortmund, Saksamaa) (esindaja: advokaat A. Sautter)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalist osa „bags2GO“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 1535 6901

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 14. juuni 2017. aasta otsus asjas R 1650/2016-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 1 lõike 1 punkti b ja punkti c rikkumine.

18. augustil 2017 esitatud hagi – CheapFlights International versus EUIPO – Momondo Group (Cheapflights)

(Kohtuasi T-565/17)

(2017/C 347/59)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: CheapFlights International Ltd (Speenoge, Iirimaa) (esindajad: advokaadid A. von Mühlendahl ja H. Hartwig)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Momondo Group Ltd (London, Ühendkuningriik)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalist osa „Cheapflights“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 3 485 349

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO apellatsioonikoja laiendatud koosseisu 1. juuni 2017. aasta otsus asjas R 1893/2011-G

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja Momondo Group Limited'ilt, kui viimane menetlusse astub.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 64 lõike 6 rikkumine;
 - Määruse nr 207/2009 artikli 75 rikkumine;
 - Komisjoni määruse (EÜ) nr 216/96 artikli 8 lõike 3 rikkumine;
 - Vaidlustatud otsus sisaldab tuvastusi, mis seavad kahtluse alla hageja kaubamärgi kehtivuse või otseselt eitavad seda. Vaidlustatud otsus kahjustab hageja kui õiguspäraselt registreeritud kaubamärgi omaniku huve, mis ei kuulu kostja pädevuse raamesse.
-

21. augustil 2017 esitatud hagi – Disney Enterprises versus EUIPO – Di Molfetta (DISNEY FROZEN)**(Kohtuasi T-567/17)**

(2017/C 347/60)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled***Hageja:* Disney Enterprises, Inc. (Burbank, California, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: advokaat M. Graf)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine menetluspool apellatsioonikojas:* Fabio Di Molfetta (Bisceglie, Itaalia)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja:* hageja*Vaidlusalune kaubamärk:* sõnalisi osi „DISNEY FROZEN“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 11 830 965*Menetlus EUIPOs:* vastulausemenetlus*Vaidlustatud otsus:* EUIPO viienda apellatsioonikoja 12. mai 2017. aasta otsus asjas R 2342/2016-5**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

25. augustil 2017 esitatud hagi – thyssenkrupp Electrical Steel ja thyssenkrupp Electrical Steel Ugo versus komisjon**(Kohtuasi T-577/17)**

(2017/C 347/61)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled***Hagejad:* thyssenkrupp Electrical Steel GmbH (Gelsenkirchen, Saksamaa) ja thyssenkrupp Electrical Steel Ugo (Isbergues, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat M. Günes)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hagejad paluvad Üldkohtul:*

- tühistada komisjoni 15. juuni 2017. aasta dokumendis Ares(2017)3010674 toodud järeldus selle kohta, et teatavate elektrotehnilisest räniterasest toodete (grain-oriented electrical steel – GOES) seestöötlemise protseduuriks loa andmine ei riku liidu tootjate olulisi huve;
- mõista kostjalt Üldkohtu kodukorra artikli 134 lõike 1 alusel välja kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad viis väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on põhjendamiskohustust

- Komisjon ei ole põhjendanud, millel põhineb tema järeldus, et seestöötlemise protseduurile loa andmise majanduslikud tingimused on täidetud.

2. Teine väide, et asjaoludele on ilmselgelt antud väär hinnang

- Komisjoni järeldus, et seestöötlemise protseduurile loa andmine ei riku liidu tootjate olulisi huve, põhineb asjaolude ilmselgel vääril hindamisel.

3. Kolmas väide, et rikutud on liidu tolliseadustiku ⁽¹⁾ artikli 211 lõike 4 punkti b ja alusmäärust ⁽²⁾

- Tuvastades, et seestöötlemise protseduuriks loa andmise majanduslikud tingimused on täidetud, ei piirdunud komisjon oma hinnangus liidu tolliseadustiku artikli 211 lõike 4 punktis b nimetatud tingimustele, vaid tugines kriteeriumidele, mida saab kontrollida üksnes alusmääruses sätestatud menetluses.

4. Neljas väide, et rikutud on liidu tolliseadustiku rakendusmääruse artikli 259 lõiget 4 ja horisontaalseid sätteid komisjoni ekspertgruppide tegutsemise kohta

- Kuivõrd komisjon delegeeris majanduslike tingimuste kontrollimise tolliekspertide rühmale, rikkus ta tolliseadustiku rakendusmääruse ⁽³⁾ artikli 259 lõiget 4 ja komisjoni horisontaalseid sätteid komisjoni ekspertgruppide moodustamise ja tegutsemise kohta.

5. Viies väide, et rikutud on kaitseõigusi

- Komisjon rikkus hagejate kaitseõigusi, sest ta ei avalikustanud piisavalt detailselt teatud olulist infot, mis väidetavalt sisaldus seestöötlemise protseduuriks loa saamise taotluses ja mitteametlikes kokkuvõtetes teabe kohta, et võimaldada isikutel vajalikul määral teada saada konfidentsiaalselt edastatud teabe peamisest sisust.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik (ELT 2013, L 269, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 5).

⁽³⁾ Komisjoni 24. novembri 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/2447, millega nähakse ette Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 952/2013 (millega kehtestatakse liidu tolliseadustik) teatavate sätete üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT 2015, L 343, lk 558).

28. augustil 2017 esitatud hagi – Wall Street Systems UK versus EKP

(Kohtuasi T-579/17)

(2017/C 347/62)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Wall Street Systems UK Ltd (London, Ühendkuningriik) (esindaja: advokaat A. Csaki)

Kostja: Euroopa Keskpank (EKP)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Keskpanga (EKP) otsus teise pakkuja edukaks tunnistamise kohta, mis on esitatud vaidlustuse kohta tehtud 17. augusti 2017. aasta otsuse vormis, ning kõik sellele järgnevad samateemalised otsused;

— mõista menetluse kulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmise väite.

Hageja vaidlustab kostja otsuse teise pakkuja edukaks tunnistamise kohta, mis on esitatud vaidlustuse kohta tehtud 17. augusti 2017. aasta otsuse vormis, paludes tühistada selle ja järgnevad samateemalised otsused (eelkõige võimalikud otsused lepingute sõlmimise kohta). Nimetatud otsuse vastuvõtmisel on rikutud Euroopa Keskpanga otsust (EL) 2016/245⁽¹⁾ ja kohaldamisele kuuluvat Euroopa Liidu õigust, eelkõige läbipaistvuse, mittediskrimineerimise ja kulutõhususe põhimõtet.

⁽¹⁾ Euroopa Keskpanga 9. veebruari 2016. aasta otsus (EL) 2016/245 hangete teostamise korra kehtestamise kohta (ELT 2016, L 45, lk 15).

28. augustil 2017 esitatud hagi – Unigroup versus EUIPO – Pronova Laboratories (nailicin)

(Kohtuasi T-587/17)

(2017/C 347/63)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Unigroup ApS (Lyngby, Taani) (esindaja: advokaat M. Rijsdijk)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Pronova Laboratories BV (Amsterdam, Madalmaad)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidluslune kaubamärk: ELi sõnamärk „nailicin“ – registreerimistaotlus nr 14 096 499

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 9. juuni 2017. aasta otsus asjas R 2359/2016-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- tunnistada Beneluxi registreering nr 894 557 tõendamatuks ja saata asi EUIPO vastulausete osakonnale või apellatsioonikoja tagasi;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Komisjoni määruse nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta, eeskirja 19 rikkumine.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)



Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET